

SLOVENSKI TEDNIK

Leto - Año VIII. No. 368

"EL SEMANARIO ESLOVENO"

Cena 10 cent.

Uredništvo in upravnništvo

Calle Gral. Cesar Diaz 1657 U. T. 59 - 3667
Sprejemanje strank vsak dan od 15.—18.

Buenos Aires, 3. oktobra 1936.

Naročnina za pol leta \$ arg. 3.—; celo leto \$ 5.—

TARIFA REDUCIDA
FRANQUEO PAGADO
Concesión 1551

KULTURA

Izobrazba je vsakemu človeku potrebna. Ni so pa za izobrazbo vsi ljudje enako dovzetni. Zato je velika kulturna razlika, ne samo med preprostimi ljudstvom temveč tudi med takozvanim izobraženstvom.

Kultura je pravzaprav samo ena, če je kultura, če ne pa kulturna ni. Napačno je torej mnenje, da sta na svetu dve kulturi: Ljudska in proti ljudska, ali delavska in kapitalistična.

Neizpodbitna resnica pa je, da danes vsa znanost služi samo sebičnim namenom posameznikov. In kjer več posameznikov ne gre, pa so organizirali ali skušajo organizirati fašizem.

Narod ki se vkloni posameznim ali pa organiziranim izkoriščevalcem — ni kulturn. Če bi bil narod izobražen in razsoden, bi pač nikoli ne privolil v lastno suženjstvo.

Pa bo rekel kdo: Kako pa vedo nezadovoljneži z današnjim sistemom, da na svetu ni pravega socialnega reda. Za to imamo zelo enostavne dokaze: Eni se valjajo v izobilju, drugi umirajo pomanjkanja. Kapitalizem v fašističnih državah skuša organizirati kar cel narod za podjarmljenje drugih šibkejših ali miroljubnejših narodov. Argentinski "narodni zastopniki" so ravno te dni dokazali, da jim je več tuja kapitalistična družba kot pa domače delavstvo in njih lastno podjetje. Dragocena iznajdba, radio je v službi raznih tvrdk in se potem njih izrablja izobrazba posameznikov v koristolovske svrhe.

Takih in podobnih primerov bi našli nič koliko. Pa pravimo da smo kulturni in civilizirani.

Takozvano izobraženstvo ni kulturno, ker je povečini v rokah kot produktiven instrument kapitalistov za izkoriščanje preprostega ljudstva.

Še ni dolgo tega ko je bil šolan človek gospod, kmet in delavec pa zatelebanec. Mosta med njima ni bilo. Sedaj pa pod pritiskom razmer postajajo odnosi malo boljši, kar pomeni, da kultura tudi med izobraženstvom prodira.

Čimbolj je narod neizobražen temlažje se ga da izkoriščati za tuje koristi. Malo se pomaže z patrijotizmom, malo z vero, pa teče.

Samoizobrazba je eno največjih pogojev za spoznanje prave kulture. Kdor sam ne bo skušal doumeti pravi pomen in namen življenja, mu ne bo nikoli nihče dopovedal po kateri poti je treba kreniti za doseči blagostanje in zadovoljnost na zemlji.

Slovensko prosvetno društvo je eno izmed tistih organizacij, ki potem svojega glasila odločno utira pot v boljšo bodočnost slovenskega izseljenstva v Južni Ameriki. Prireja najboljše kulturne prireditve, domače zabave, in ima namen sezidati svoj lastni dom.

Krog članov Prosvetnega društva in naročnikov S. T. se stalno veča, kar pomeni, da je naše izseljenstvo vendar le spregledalo, kot smo že neštetokrat povdarili, da če si ne bomo znali sami pomagati, nam nihče ne bo.

Bodisi v domovini ali v tujini, povsod mo-

Reorganizacija ljudske fronte

Madridska vlada je spoznala veliko opasnost položaja, če ne bo dočasa ukrenila vse potrebno za obrambo. Zato je popolnoma reorganizirala svoje obrambne čete z odobrenjem vseh strank; socialistov, nacionalistov, katoličanov, republikanov, anarhistov in komunistov. Predstavniki vseh teh ideologij so izjavili popolno zvestobo vladi. Iz tega je razvidno, da španska ljudska vlada ni nikak rdeč bav-bav, temveč da so v vladi vsi poštene ljudje ki hočejo rešiti španski narod fašističnega suženjstva.

Zastopnik katoličanov je dejal, da je dolžnost vsakega poštenega katoličana, da je na strani vlade, da imajo nekateri grofje in cerkveni knezi več kot polovico španske zemlje v svoji privatni lasti, kar je proti naravnim in božjim postavam.

Enako je tudi komunistični zastopnik izjavil, da je privatna lastnina domačinov in tujcev zajamčena izven veleposestnikov in kapitalistov. To je pač moral še posebej povdariti, ker španski fašisti vtepljajo nevednim ljudem v glavo, da bodo komunisti vsem tistim pobrali zemljo, ki imajo morda za dve kravi rediti sveta in jo bodo dali polovico onemu, ki nima nič.

Vlada je dala poklicati pod orožje več letnikov ter bo organizirala redno vojsko z vso potrebno izobrazbo za vojaški poklic. Doslej so se borili s čudovito hrabrostjo in ustrajnostjo proti vojaško dobro organiziranemu nasprotniku delavci in prostovoljci brez potrebne vojaške discipline. Seveda so ta nedostatek plačali z veliki žrtvami padlih. V boju proti revolucionarjem je padlo neštevilno mladeničev od 15 leta dalje. Seveda so se pognali proti sovražniku iz čiste ljubezni do domovine in zaslužnjega naroda. Vlada je sprevidela, da je svo-

boda za tako ceno predraga in je potrebno ukreniti vse potrebno, da bo čim manj žrtev in čimprej dosežen uspeh.

Vojni položaj se ni bistveno v ničemer spremenil. Revolucionarji so zasedli Toledo ki ni nobena odločilna strateška točka, dasi kričijo fašisti, kot da bi s tem že vso Španijo imeli v oblasti.

General Franco se je dal oklicati kot za nekakega voditelja španskega naroda. Držal je velik govor na ljudstvo in vojaštvo ter je dejal, da njegova vojska ni v službi kapitalizma temveč da samo brani špansko ljudstvo, predvsem pa delavstvo ki da bo imelo popolno pravico in seveda tudi dolžnosti.

Po tem proglasu je visoki štab priredil banket na katerega so prišli vsi civilni in cerkveni zastopniki. Franco ni jedel z njimi temveč v stranski z zlatom pobarvani sobi, kot se spodob bodočemu vladarju.

Franco da je sedaj enak velikim evropskim možem, kot sta Mussolini in Hitler. Noben mož Evrope da ni prišel tako hitro in tako mlad, star je 43 let, do take moči kot je to dosegel general Franco ki da je glavni vodja vojske na kopnem, na morju in v zraku. Ko se je šel zahvalit v cerkev za milost od zgoraj, da je ljudstvo govorilo: "ta bo očistil Španjo rdečih".

Čitatelji in čitateljice, ustvarite si sodbo sami. Ali je mogoče da take ljudi nosi zemlja, ki tako nesramno lažejo in se očitno norčujejo iz zaslepljenega naroda. Strela bi ga morala vdarit z jasnega, pa ga naibže ne bo. Pač pa smo trdno prepričani, da španski narod ne bo podlegel fašističnim tiranom.

Finančni boj raznih držav

Kot so nameravali svoj čas kapitalisti v Združenih državah vjeti v nastavljen zanko komaj izvoljenega predsednika Roosevelta s tem, da so bogataši vse zlato pobasali v svoj žakelj in hoteli na ta način predsednika prisiliti, da bo tako plesal kto bodo oni godli, se jim nakana ni posrečila. Vrednost denarja je namreč slonela na zlati podlagi.

Roosevelt se ni dal vjeti v past, temveč je kratkoma odredil, da vrednost denarja nima več zlate podlage temveč da je prav tako dobra papirnata s zaslonbo državnega gospodarstva.

ramo najprej verjeti v našo lastno zmožnost ter voljo in moč. Še le potem smemo pričakovati razumevanje in koristi od drugod, ker bomo enako lahko vračali.

In tudi izobražene ter kulturne se smemo imenovati že le takrat, ko bomo resnično o naši usodi sami odločevali. To se pravi, da mora vsak posameznik vedeti ali vsaj skušati razumeti, kaj skupno hočemo. Tedaj so posameznikom in celoti uspehi povsod zagotovljeni.

Nastal je seveda med kapitalisti vik in krik, vendar ni vse nič pomagalo. Roosevelt se ni dal vgnati v kozji rog.

Podobno se je zgodilo v Franciji po prevzemu vlade ljudske fronte kateri načeluje Blum. Ravno te dni se vršijo v Parizu velike seje in debate glede državnih financ in stabilizacije franka. Francoski kapitalisti so neumorno na delu, da spravijo v finančne težkoče ljudsko vladu. Vladi ni kazalo drugega kot znižati denarno vrednost. Kapitalisti so spričo tega hudo zarjoveali, da se jim krivica godi in tudi srednji sloji da so prizadeti ker se jim je zmanjšala vrednost. Edini ki nič ne izgubijo so delavci in uradniki ki živijo od dnevnega zaslužka. Če je denar manj vreden je pa tudi blago ceneje.

Francoski in inozemski kapitalisti so pričakovali, da bo Blumova vlada kapitulirala pred njimi, pa ni, temveč se bodo morali oni vkloniti. Razumljivo je, da je znižanje vrednosti francoskega franka po vsem svetu odjeknilo, posebno v trgovskih krogih.

Popolnoma gotovo pa je, da bo Blumova vla-

da obdržala položaj in da bo vsak velekapitalistični poizkus dočasa uničila ter vodila narod v zdrav socialni napredek.

Nemčija ki je v oblasti fašizma ima dve denarni vrednosti: eno za doma in drugo za inozemstvo. To je seveda špekulacija ki je zamore samo organiziran kapitalizem vzdržati napram neorganiziranemu.

Po nemškem vzoru študira tudi Mussolini stabilizirati italijansko liro, ki je vsak dan v večji nevarnosti, da se bo zakotalila navzdol, kar pomeni, da se tudi italijansko fašistično gospodarstvo z vso silo brani poloma in se kot v Nemčiji poslužuje špekulativne sanacije.

Edini ki so s svojim gospodarstvom popolnoma na trdnem in na jasnem so sovjeti ker imajo korporativni združni sistem in so torej popolnoma neodvisni od vsakega domačega ter inozemskega kapitala. Ko pa so ponudili nekatere pridelke Združenim državam za vsako ceno, to se pravi v zamenjavo, ali pa kolikor bomo mi plačali toliko boste vi, so nekateri severnoameriški finančniki zagnali krič, češ, da hočejo sovjeti s ponudno "za vsako ceno" znižati vrednost tujega denarja, ali z drugimi besedami vprizoriti gospodarski bojkot. V Moskvi so seveda to mnenje tujih kapitalistov odločno odbili ter, izjavili da nimajo drugega namena kot blago zamenjati, cena da je popolnoma postranska stvar.

Kdor razume rusko združno gospodarsko stališče, bo lahko razumel, da za sovjete denar nima nobenega pomena, ker kolikor kupijo za toliko tudi prodajo in niso tako zabiti, da bi kokaš prodali ter za izkupiček polenovko kupili.

Padeč francoskega franka pa bo tudi v Jugoslaviji zelo občuten, kajti francoski kapitalisti imajo v Jugoslaviji precej koncesij, in bodo skušali zgubo iztisnit iz nezaščitenega delavstva.

Ista usoda čaka tudi vse druge države, kjer je zasidran francoski kapital. mpak to ni zadeva francoske vlade temveč držav ki so potom francoskega kapitala prizadeti.

Franio Huspaur

F. QUIROGA 1441 — Na Dock Sudu

SLOVENSKA LEKARNA

Vam nudi najboljša zdravila po niski ceni, kakor tudi brezplačne nasvete. Železno vino po tri pese steklenico. Pošiljamo tudi v notranjost republike. Priporočila se

OKNO V SVET

MARSELLA. — Sem je prispel neki francoski vojni parnik ki je sprejel na svoj krov špansko posadko vojnega parnika "Almirante Juan Ferrandiz" ki so ga potopil revolucionarji. Približali so se parniku s svojo vojno ladijo in hkrati so prišli nad njega z letali iz katerih so sipali bombe na parnik ki se je vžgal in potopil. Francoski parnik je rešil samo del posadke. vsi drugi so potonili.

RIM. — S "Conte Savoia" je odpotoval v Združene države cardinal Pacelli. S istim parnikom je odpotoval kot poslanik pri washingtonski vladi tudi bivši fašistični državni tajnik Suvič. Enako je odpotovalo tudi več drugih fašističnih in cerkvenih veljakov.

WASHINGTON. — V Združenih državah se je pričela silovita kafrpanja za bodočega predsednika republike. Kapitalist so napeli vse moči, da spravijo Roosevelta s poti, ki da daje preveč potuhe delavstvu. Menda bodo celo komunisti podpirali Roosevelta.

Resnica pa je ta, da je Roosevelt nekoliko zboljšal gospodarstvo, odpravil je precej brezposelnosti in tudi plače delavstvu so se zboljšale. V kljub temu pa izkazujejo kapitalističnim družbam pribitki najmanj 30 o/o pa tudi 100 o/o, s čemer seveda niso zadovoljni, ker njih mala je nenasitna in hočejo pograbiti vse. Človeške iznajdbe so vedno večje, delavcev potrebujejo zato pa vedno manj, in ti naj gladi poginejo, kaj njih briga. Roosevelt pa je bolj pošten in hoče da vsi ljudje živijo, ampak po našem mnenju bi najboljšo napravil, da bi z vso kapitalistično drhaljo odločno obračunal.

ŽENEVA. — V društvu narodov se je razpravljalo o preganjanju židov v Nemčiji.

Če bo Nemčija svarilo iz Ženeve vpoštevala, je seveda drugo vprašanje.

DUNAJ. — Poluradni list "Weltblatt" zaničuje trditve iz Berlina, da bi Moskva imela poseben vpliv v Avstriji. Avstrija da ni prikladna za komunizem, zaključuje list.

MOSKVA. — V neki fabriki kjer so poleg fantov zaposljene tudi dekleta jih je ob priliki nabora 11 zaprosilo, da bi rade vstopile v vojaško službo, kot fantje. Komisar je dejal, da je zaenkrat dovolj mladeničev, da pa se bo vseeno napravilo, da se bodo vojaško izvežbale in bodo v slučaju vojske prav prišle.

V Rusiji je precej žensk tudi v armadi, vendar so z novim dekretom odredili, da ženske niso za ta poklic, ker potem pa drugęga zaenmarjajo, to je materinstvo, za katerega so v prvi vrsti poklicane.

SHANGHAI. — Kitajski in japonski diplomatje se pogajajo glede nadoblasti nekaterih kitajskih provinc. Japonci stavijo kitajcem take pogoje, da bi bila prava narodna sramota, če bi jih spreejli, zato je med obema državama črta že zelo napeto.

Japonska vlada je poslala v shanghaisko пристanišče tri vojne ladje.

VATIKAN. — Nekdo je menda nehote, v tako pravi poročilo, hotel zažgati baziliko v Petra. Gasilci so ogenj hitro pogasili.

BERLIN. — Nemško časopisje vsak dan odločneje piše o potrebah kolonij. Združene države da imajo Kanado, Rusija Sibirijo in Ukrajino, Italija Abesinijo, in nekaj podobnega da je tudi za gospodarski razvoj Nemčije potrebo.

BERLIN. — Hitler je dejal, da bo Nemčija kmalu dovolj petroleja pridelovala doma in ne bo več odvisna od uvoza.

ADDIS ABEBA. — Italijani se hvalijo velikim napredku pod vodstvom Italije.

LONDON. — Pred nekaj časa angleška vlada ni bila nič kaj pripravljena podpisati pomorskim pakt s Sovjeti. Ker pa so Sovjeti radi tega pričeli graditi lastno brodogradnjo, so angleži sprevideli, da je najbolje, če se doseže sporazum.

Rusija je že splovila nekaj parnikov in jih ima v načrtu zgraditi še mnogo. Anglija pa ne želi, da bili Sovjeti poleg v zraku in na kopnem še na morju največja velesila, zato je sedaj pripravljena za slučaj potrebe ponuditi sovjetom lastno brodogradnjo, kar pred časom ni morala.

Rusija se je s tem zopet zunanje okrepila. in so japonci postali jako krotki napram njej pač pa so obrnili svoje grabežljive kremplje na Kitajsko.

ŽENEVA. — Diplomati vseh držav in članic Društva narodov so pričeli s živahnim zborovanjem. Načrtov je vsepolno za reorganizacijo Društva narodov.

Za sedaj ni pokazalo Društvo narodov še nobenega odločilnega pomena. Če mu bo važno posvečati kaj pozornosti, bomo pozneje kaj opisali.

ARGENTINSKE VESTI

MONOPOL SO PODPISALI

Kot smo že vnaprej predvidevali, četudi je senador Palacios vse moči napel, da bi preprečil namero vlade, je vseeno senat s 16 glasovi proti 6 odobril in podpisal monopol na kolektive ki so bili edino vozilo ki ni pripadalo inozemski družbi.

Proti temu monopolu so volili socialistični in radikalni senatori.

Danes so bili na vrsti kolektiverji, jutri bo pa kdo drugi. Bogve če se argentinci tega zavedajo, če se, potem bodo pri bodočih volitvah zmagali tisti, ki ščitijo interese naroda in ne kake tuje družbe.

Mi nismo argentinski državljani in kot taki ne moremo v politiki ničesar odločevati, pač pa argentinska politika odločuje tudi našo usodo. Zato bomo vedno simpatizirali s tistimi ki resnično delajo za gospodarski napredek argentinskega naroda, ker obenem delajo tudi za nas.

200.000 JETIČNIH

Kot pravi poslanec doktor Diekmanu je 200.000 ljudi jetičnih po celi argentini in jih umrje letno za to završno boleznijo 20.000, po-

ŠIFKARTE (odhod in prihod) - DENARNE POŠILJKE - HRANILNICA

samo pri

BANCO GERMANICO
DE LA AMERICA DEL SUR

Avda. L. N. ALEM 150

BUENOS AIRES

Naše uradne ure so: od 8½ do 7 zvečer, v sobotah do 12½ ure.

GOSPODARSTVO

TRGOVINSKA POGODBA MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO OBNOVLJENA

Trgovinska pogajanja med Jugoslavijo in Italijo, katera je vodil v Rimu Jugoslovanski zastopnik Jovan Doučić, so končno prešla k povoljni rešitvi. V nedeljo dne 27. sept. t. l. sta v Rimu podpisala za Jugoslavijo gori imenovani, za Italijo pa Conde Ciano, novo pogodbo, katera regulira trgovino in plačevanje med obema državama. Ta pogodba je ena prvih po sankcijah, katere so bile napovedane Italiji zaradi vojne v Abesiniji in je velikega pomena za Italijo kakor tudi za Jugoslavijo, katera je morala trpeti neprecenljivo škodo, samo da je ugodila velesilam, ki so imele namen Italijo bojkotirati. Za sedaj je pogodba veljavna za šest mesecev, a se bo pozneje podaljšala.

2 MILIJONA PESOV ZA ŠOLARJE

Narodni poslanec J. A. Solari je predložil poslanski zbornici predlog, naj bi ista odobrila 2 milijona pesov, kateri naj bi se razdelili med uboge šolske otroke, v obliki čevljev in oblek. Posebno v severnih pokrajinah, pravi poročilo, je zelo veliko otrok, ki ne morejo obiskovati šole v zimskih mesecih, ker nimajo ne čevljev ne obleke. Njih očetje pa tako slabo zaslužijo, da je nemogoče od njih zahtevati, naj bi otrokom kupili oblačila, ker še za hrano jim primanjkuje. 15.000 otrok prihaja v šolo popolnoma brez, da bi kaj zavžili, 30.000 otrok pa se komaj okrepča. Zato ne morejo ne študirati in se ne morejo prav razvijati. Tu je potrebna takoj državna pomoč, da se ustanove za take revne otroke obednice.

Taki načrti so bili že večkrat predloženi vladni in zakonodajni skupščini, pa so vedno zaleleti na gluha ušesa.

IZMERILI SO DA JE BILO 1. AVGUSTA 882.571.000 LITROV VINA

Kakor je našim čitateljem znano, se je meseca avgusta vršilo popisovanje vina. Pri tej priliki so našli, da je od zadnje trgatve in od prejšnjih let v raznih zalogah še 882.571.000 litrov vina, v katerem pa niso vštete ostale močne pijače in likerji. Pride torej na vsakega prebivalca v Argentini približno 680 litrov vina. Še ga bomo pili, če hočemo, da bodo "Bodegas" vse prodale. Ker tu namreč pridelujejo vino "bodegas" in ne kmetije. Vinorejci prodajajo samo grozdje katero se v "bodegas" spremeni v vino. In tam ga znajo prav napraviti.

stelj za te bolnike p a je samo 5.000. Jetični trkajo zastonj na vrata bolnišnice ker ni prostora za vseh.

Dickmann pravi, da bi se naložilo davek na alkoholne pjače in tobak 10% kar da bi zado-stovalo v treh letih za zgraditev 300 bolnišnic.

ŽALOSTNA SLIKA DANAŠNJEGA ČASA

Policiji se je posrečilo prijati tatinsko družbo, kateri je načeloval 19 letni mladenič in katero so tvorili še eden 19 eden 14 in eden 13 letni otroci. Pomagal jim je neki ogljar, ki je shranjeval ukradeno blago. Kradli so namreč vreče na nekem skladišču. Poglavar te tatinske družbe je ubežnik iz otroške prisilne delavnice (popravljalnice). To je jako žalostno spričevalo današnje mladine, ki išče blagostanja povsod, samo tam kjer je resnično blagostanje, pri delu, ji ne diši.

ALI BOMO ZASPALI?

Z veliko vnemo se je pred par meseci zopet začelo delati na to, da se ustanovi lastni Slovenski zadružni Dom. Precejšnje število članov in simpatizantov S.P.D. I. je tudi pristopilo kot delničarji. Kmalu nato se je v S. T. objavilo pravila nove ustanove, nakar je vse obmolnilo in človeka skoro navdaja misel, da je po naši nesrečni stari navadi vse skupaj zaspalo kot je že toliko lepih misli in načrtov, ker pri naših ljudeh žal niso vzbudili zadostnega zanimanja, da bi lahko spoznali kako velikega pomena je za nas vseh taka ali podobna ustanova in so radi tega raje ostali v ekspektativi, češ, bomo videli, kaj bodo napravili, in če bo za kaj bomo še mi prišli zraven.

Nihče teh ljudi pa ni pomislil, da bi bila lahko njegova pomoč že od začetka velikanškega pomena in vrednosti za nadaljni pokret in obenem olajšava pripravljalnemu odboru, ki se gotovo muči kako bo stvar izpeljal, da bo vsem zadovoljil in da se izogne poznejšemu zabavljanju in kritiziranju, ki ga ob takih prilikah gotovo nikjer ne manjka ter je tudi skoro neizogibno, posebno še pri nas.

Res je da en sam človek ni nič, vendar pa je treba pomisliti, da vsi smo pač vsi in je torej v zmoti tisti, ki misli, da če pride pozneje bo vseeno dočasno prišel, kajti njega ideja in nasvet sta lahko dragocena in velike veljave vredna. Če pa pride z nasvetom prepozno bo to v škodo nam vsem.

V prosvetnem društvu v ul. Gral. Cesar Diaz 1657, se nahaja par malih načrtov in zemljišč, ki so na ponudbo. Pripravljalni odbor očividno pretresa in preučuje kje in kako bi bilo bolj pripravno za kupiti, da bi po možnosti odgovarjalo našim željam. Pridite torej tisti, ki ste v mestu in odlašate za pozneje; oglejte si načrte, dajte svoja mnenja in se obenem že sedaj vpišite kot delničarji. Kar vas pa je v notranjosti in se za stvar zanimajte pišite in povejte kaj je in kaj ni po vašem mnenju prav, ker če bo vredno se vas bo gotovo upo-

števalo. Enako če vam ni kaka točka jasna, se obrnite na odbor, ki vam bo radevolje vse pojasnil. Svoto 100 pesov za eno delnico boste pa tudi lahko utrpeli, saj bo ravno tako varno naložen denar, kot na vsakem dobrem bančnem zavodu.

Razlika je samo v tem, da v banki služi tujemu kapitalistu, da nas še lažje zatira medtem če ga pa daste za Slov. Dom bo nekdanj morda vam samim v korist in bo torej ravno delnica enega posameznika privabila še deset drugih ter bomo lahko v kratkem doglednem času z ponosom gledali na naš lasten dom od kjer nas ne bo nihče več poganjal kot so nas doslej kadar se jim je zljubilo rabiti hiše v katerih smo stanovali. V ta naš novi dom bomo z lahkim srcem in samozavestjo hodili po duševnega razvedrila in zdrave zabave, hodili bomo pa tudi iskat dobrega nasveta in pomoči v morebitni stiski in potrebi.

Zato na delo vsi in takoj za skorajšnjo uredništev dolge želje, lasten Slovenski Zadružni Dom!

Mirko Peljhan

(Čitatelji in čitaljice! Premislite dobro ta članek ki bi bil zlata vreden za našo bodočnost, če ga bomo upoštevali, kar upamo. Op. ur.)

ZAOSTALIM NAROČNIKOM

Vedno vas je nekaj ki niste točni pri plačevanju naročnine. Če list ustavimo je takoj največja zamera, češ, niti teh pet borih pesov nam ne zaupajo. Nekateri pa bi se menda vkljub temu, da imajo poleg naslova na ovitku točno označeno do kedaj je poravnana naročnina, ne zavedali tega, če bi jim lista ne vstavili.

Te dni bo naš kobrador obiskaval naročnike in naročnice po mestu. Bodite mu kolikor mogoče na roko, da ne bo zapravljal dragocenega časa in denarja za vožnjo.

Velike večine se ta opomin ne tiče, ampak moramo biti vsi točni, če hočemo kaj doseči.

NIKDAR NE POZABITE

da

Za poslati denar v domovino

hitro in z najmanjšim stroškom,

Za vlagati denar v hranilnico

kjer je varen z dobrimi obrestmi,

Za nakup ladijskih prevoznih listkov

z najboljšimi in najhitrejšimi ladjami od katerekoli družbe, po resnično nizkih cenah

NUDI EDINO LE

tradicionalni prijatelj slovencev v Argentini

SLOVENSKI ODDELEK

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CANGALLO 360

(medtem ko traja zidanje našega lastnega poslopja na 25 de Mayo in Bmé. Mitre)

VAŠA LASTNA KORIST ZAHTEVA, DA SE POSVETUJETE z nami, osebno ali pismeno, na kar Vam bomo radevolje takoj odgovorili.

SLOVENSKI IZSELJENCI

Slovenski tednik ima namen izdati prvi Slovenski Koledar v Južni Ameriki.

Tem potom naprošamo vse naše zastopnike, da kaj napišejo o slovenskem bitju in žitju v svojih okrajih.

Naprošamo tudi vsa društva, da pošljejo podatke o društvih, predvsem koliko članov ima vsako in v čem se društvo vdejstuje. Društva lahko pošljejo tudi slike s potrebno svoto za kliše ki stane vsak kvadraten centimeter dva centava in pol.

Ves material je treba poslati do 20 t. m. in v najslabšem slučaju sprejmemo do konec tega meseca. Enako sprejmemo do takrat tudi dopise, če ima kdo kaj primernega.

Ker pa bomo tiskali samo toliko naklad kolikor bo naročnikov za Koledar, prosimo vse zainteresirane, da nam istotako pošljejo do 20 ali najpozneje do 30 t. m. znesek za naročnino ki znaša \$ 1.50 n 30 cent. več po pošti.

Upamo, da bomo s tem zelo ustregli vsem izseljencem širom Južne Amerike.

ROJAKI NA AVELLANEDI

Zastopstvo za Slovenski tednik je sprejel naš rojak in naročnik Liberat Tavčar, Calle Chacabuco 587, Avellaneda.

S tem smo dali lepo priložnost vsem našim rojakom na Avellanedi in okolici, ki bi si radi naročili Slovenski tednik, pa niso imeli prave priložnosti, da se ga sedaj naročijo in plačajo pri našem zastopniku.

Poravnate pa lahko naročnino pri omenjenem rojaku tudi vsi stari naročniki, sploh se lahko obrnete do njega v vsakem oziru tičeče se Slovenskega tednika.

Obenem pa prosimo naše stare naročnike, da se vsak malo potruji in pridobi kolikor mogoče novih prijavitelcev in naročnikov za Slovenski tednik. Naslove istih oddajte kar našemu zastopniku, potem jih bo že on nam odposlal, da bo manj sitnosti in stroškov. Sploh prosi uredništvo S. T., da greste vsi kolikor mogoče na roko Liberatu Tavčarju, da nam bo s čim manjšim trudom pridobil čimveč naročnikov.

Samo v slogi je moč!

IZ ROSARIA

Odbor S.D.D. Triglav vabi vse rojake in rojakinje na veliko društveno prireditev, ki je čist dobiček namenjen v prid društven knjižnici.

Zabava se bo vršila dne 11. oktobra od 6 ure popoldne do polnoči.

Naj nihče neizostane na ta dan! Pokažimo našo dobro voljo do napredka, da s tem pomagamo društvu nabaviti novih knjig.

Za odbor, tajnik: A. Brišar.

NOVI NAROČNIKI IN PRIJAVLJENCI

Palčič Josip, Kozlovič Ivan, Mihael Zupančič, Janez Kobal, Primož Bernard, Janez Ivan, Gabrovec Milan in Ipavec Josip.

Rojaki in rojakinje. Pošljite nam novih naročnikov in prijavitelcev. Vsi pa skrbite da tudi naročnino točno poravnate.

CERKVENI VESTNIK

Služba božja v Villa Devoto se je lepo vršila. Peveci so zelo lepo zapeli, harmonij je pa tako nemilo jokalo... je pač siromak od starosti endu zgubil posluš... ali pa je žalostinke pel tistim, ki niso prišli, pa bi lahko... Žal, da je nekaj in celo precej takih Slovencev, ki jih je sram iti v cerkev! Ali pa so prekomot! Toda več kot smo napravili s slovensko službo božjo, več ne moremo napraviti. Opominjati jih in moliti zanje ne bomo nehali, ali — kaj lahko se jim zgodi po besedi Jezusovi: kdor se bo mene sramoval pred ljudmi se bom tudi jaz njega pred svojim Očetom... Vsega je bilo navzočih kakih sto ljudi. — Dosti malo! Mašo in pridigo je imel g. Doktorič.

11. okt. pop. ob 4h se vrše večernice v isti cerkvi. Pridite, da bomo zapeli litanije!

To nedeljo — 4. okt. je sveta maša na Saavedri ob pol 11h. Večernice na Paternalu ob 4h.

Maša prihodnjo nedeljo — 11. okt. bo na Avellanedi.

Gospod Doktorič slavi letos srebrni jubilej svojega mašništva. Želja, da bi svojim rojakom kaj koristiti mogel, ga je vodila sem v to deželo in je prav, da mu pokažemo nekaj hvaležnosti za to žrtev. Zato mu hočemo prirediti vesel dan kot srebrno mašni jubilej. Vršila se bo ta slovesnost 18. okt. na Paternalu. Prilika, kot je še nismo imeli Slovenci tukaj, da bomo kar trije duhovniki stopili pred oltar in po slovensko zapeli. Pač ne bo nihče zamudil te prilike.

Stanujeta sedaj trenutno g. Doktorič in g. Kastelic v duhovskem domu Condareo 545. Telef. 63-2435.

G. Kastelic oddide za neke dneve v Rosario!

Izšla je oktoberska št. Duhovnega Življenja. Kdor je ni v redu dobil, naj sporoči na naslov Caseros 2780. Tudi naročnino so nekateri še na dolgu.

Hladnik Janez.

IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVNIŠTVA

A. B. Rosario. — A. L. ima plačano sedaj do 31. 12. 35. Za G. je naročnina v redu in bo sedaj redno dobival list. Hvala za novega naročnika. Pozdrav!

A. P. Drugi dopis za prih. štev. Bomo prej pregledali. Več osebno o priliki. Pozdrav!

M. G. Vaš dopis glede radijske ure imamo že več časa. Bomo morda v prih. štev. povedali, kako bi se vaša želja dala izpolniti, pa ne upamo mnogo, ker Slovenci nismo dovolj složni in samozavestni.

BOLAN JE

V bolnišnici Clinicas se že precej časa nahaja rojak Pavel Gorjan iz Opatjega Sela. Želimo mu skorajšnje okrevanje.

ZA FAŠISTIČNE ŽRTVE

Benedikt Gomišček	\$ 2.—
Od prej	„ 73.60

Skupaj	\$ 75.60
--------	----------

Najlepša hvala! S tem smo s to akcijo zaključili. Pričakovali smo več odmeva, vendar siliti ne moremo nikogar, če vsak sam ne čuti dolžnosti.

ZA TISKOVNI SKLAD

Ivan Gorenjšek	\$ 1.—
Liberat Tavar	„ 1.—
Od prej	„ 249.30

Skupaj	\$ 251.30
--------	-----------

Najlepša hvala ter se priporočamo v posnemanje.

GIBANJE POTNIŠKIH PARNIKOV

Iz Evrope pridejo:

10. oktobra, Remo.

12. „ Neptunia.

22. „ Avgustus.

V Evropo odrinejo:

15. oktobra — Neptunia.

Zračna pošta

ob četrtkih in nedeljah.

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO

NUDI SVOJIM ČLANOM:

Čitanje knjig najboljših domačih in tujih pisateljev.

Čitanje časopisov in revij iz domovine in Severne Amerike.

Priložnost za pevsko ali dramatično izobrazbo.

Znižanje vstopnine na priditve in prosto na domačo zabavo.

Kulturni cilj: širjenje in izboljšanje glasila in drugih izobraževalnih pripomočkov.

Gospodarski cilj: Ustanovitev lastnega doma, itd.

Brezplačno krogljišče.

V tvojo korist je, da postaneš član tudi ti.

Društveni prostori:

GRAL. CESAR DIAZ 1657 — BUENOS AIRES

Dekliška Greda

KRISTINA

Ob robu starega mesta stoji hišica. Čebelnjak jo imenujejo. Dosti revežev stanuje v njej. Brodolomci življenja, popotni glasbeniki, kramarji, brezposelni obrtniki.

Hiša ne pozna ne morale, ne greha. Življenje v njej hiti z omamljivo naglieo. Dekleta dozore v njej čez noč v žene, fantje v može. Meseci postajajo leta, dnevi meseci. Strast, ki se je zvečer razvnela, ugasne zjutraj. Kar je bilo zjutraj še hladno, je morda zvečer vroče ljubljeno. Ravnodušnost se krvavo maščuje, kri se miri s poljubi.

V tretjem nadstropju te hiše je stanoval gospod Hajs, ki je ponoči igral na kitaro. Čez dan je bil doma in je tudi največkrat sedel pri svoji kitari. Spati ni mogel. Po vsej hiši so odmevale njegove rahle strune, če ni slučajno kakšen prepir ali krik preglasil njegove pesmi. V drugem nadstropju na levi je stanoval Matija s svojo materjo. Matija je bil zastaven,

miren fant in je delal v bližnji železarni. V sedmem stanovanju sta prebivali Kristina, nebeško in ljubko dekle, in njena mati.

Ko je Kristina dozorela, je nekega dne izginila iz hiše. V čebelnjaku so bili takšnih dogodkov vajeni. Nihče se ni zanje zmenil, samo Matiji je bilo hudo.

Dosti časa je poteklo. Nekega dne je pred hišo obstal voz. V svili in kožuhovalni je stopila iz njega Kristina. Mati jo je vsa srečna pozdravila in obrisala prah s stola, preden ji je rekla naj sede. Potem je poklicala Matijo in njegovo mater in radovedna hišnica, ki je morala biti povsod zraven, se jima je pridružila. Tudi gospod Hajs je prišel s svojo kitaro. Občudovali so obleko mlade gospodične, strmeli so nad zlatimi kamni v prstanih, nad zapestnicami in uhani. Kristina je velela prinesiti piva in gospod Hajs je igral na kitaro.

Pa je pripovedovala Kristina. Pravila je o vili, kjer zdaj stanuje, govorila je o sobarici, vratarju, kočijažu in kuharju, ki so vsi v nje-

ni službi. Hvalila je dobre jedi in srečno si-tost. Z živimi besedami je pripovedovala o toploti, o vonju s krožnikov, o duhu kuhanega sadja, o privlačnosti pletenih, s sladkarijami napolnjenih košaric. Popivala je udobnost, domačnost svetle kuhinje, pravljicne zaklade polnih shramb. Govorila je o izložbenih oknih trgovcev, ki se jim ni mogoče ogniti, o trgovinah, kjer ponujajo najokusnejše sdeže, o slaščičarnah, kjer imajo vse sladkosti sveta.

Ko je odhajala, je dal Matiji bankovec za dvajset kron, da si kupi kakšen spomin nanjo. In obljubila, da se bo vrnila.

"Revolver si bom kupil", je sklenil Matija. "Ljubim jo in ubil jo bom. Srečna je in tega ne morem prenesti."

Čez nekaj časa se je spet vrnila. Imela je blede višnjevo obleko in velik višnjevi slamenik z belimi cvetlicami. Tako je sedela pri materi v sobi in zraven nje je bil gospod Hajs s kitaro. Tudi Matija je prišel in je imel revolver v žepu. Pila je pivo z vsemi in niti rokavic ni slekla. Široki slamenikovi krajezi so ji zakrivali obraz, da so se videla samo usta in ta usta so pripovedovala.

FEODORA

Z rokami je rezal valove in pazil da mu voda ni odnesla žene, ki jo je rešil, moral je priti do parnika.

In to se mu je tudi posrečilo.

Vedno bližje in bližje je prihajal k "Ruriku" in ravno v trenutku, ko so mornarji začeli veslati, so ga opazili potniki na krovu že čisto blizu krmila.

— Vrzite mu vrvi! — zapove kapetan.

Več vrvi je zletelo s krova.

Segale so do valov, Vladimir pa si je prizadeval, da bi se oprijel katere.

Pri tem je objel rešeno samo z eno roko, drugo pa si je osvobodil, da bi se prijel z njo vrvi.

Svečana tišina je vladala na krovu parnika, ko so potniki opazovali poskuse plemenitega častnika.

Gledalec je bilo, kakor da ne smejo glasno govoriti, niti dihati se niso upali, da ne bi rešitve deklle v zadnjem trenutku onemogočili.

In glej. — že se je Vladimir Borotin oprijel vrvi, ki ga je potegnila k parniku.

Premične stopnice so bile spuščene in ne da bi mu bil kdo pomagal, je stopil Vladimir nanje.

Z obema rokama je prijel rešeno.

Gledati ni mogel, ker mu je voda tekla po obrazu s temnih las, curkoma mu je bila preko oči in ga skoraj oslepila. Tipal je po klinih navzgor.

— Vladimir, — Vladimir! — je kriknil zdajci nekdo in ta glas je drhtel silnega razburjenja in ko je mladi častnik stopil na krov parnika, je bila prva MIMOZA, ki mu je prihitela naproti z razširjenimi rokami, prsi so se ji dvigale, na njenem obrazu pa se je zrcalil nepopisen strah.

— O, Vladimir, kaj si storil? — spregovori lepa Japonka zasoplo. — Kako si mogel svoje življenje stavljati na kocko radi te nespametne deklice?!

— Četudi bi ne šlo za hčerko gubernorjevo, — odgovori Vladimir in si strese vodo z las, — bi si kljub temu niti za hip ne pomišljal, temveč bi takoj skušal rešiti dotično osebo!

Ali nismo dolžni svoje življenje staviti na kocko, če obstoja le količkaj upanja, da bomo rešili življenje svojega bližnjega?!

In pogledajte, MIMOZA, jaz sem ohranil to drugo življenje, pogledajte, v svojem naročju — — —

Toda Vladimirju je ostala beseda v grlu, kaj šele sedaj se je ozrl v ženo, ki jo je rešil, iskal je njen obraz, toda mesto človeškega obličja — — —

— Plemeniti mladi častnik, — reče kapetan parnika, — kaj se vam je zgodilo? —

— Plemeniti mladi častnik, — reče kapetan parnika, — kaj se vam je zgodilo? —

mu čestitali na junaštvu, — dovolite, da vam čestitamo!

Toda, kaj držite v rokah, — saj to ni človek, to ni ženska to ni gubernorjeva hči!

— Vreča — se izviije Vladimirju Borotinu iz prsi krik razočaranja, ki bi ga ne mogel nihče opisati, —

— sveti Bog, kaj pomeni ta — vreča?!

— Da, zares, to je vreča iz surovega platna, — vzkligne kapetan, ki je stopil k Vladimirju in zmaheval z glavo, ko je zagledal v njegovem naročju vrečo. — Da, kaj pomeni to, kaj more biti v tej vreči?

— Brez dvoma je tukaj človeško telo, gospod kapetan, — odvrne mladi poročnik, — kajti pod tem pokrovom čutim človeške oblike telesa!

O Bog, torej nisem rešil Aleksandre in sedaj je revica gotovo utonila v valovih Volge!

Ogromna voda, ki mi je prodirala v oči, da sem slabo videl in v svoji silni razburjenosti sem priplaval do prvega temnega predmeta, k sem ga videl na vodi, misleč, da je to gubernorjeva hčerka — in glej — rešil sem to vrečo!

— Sicer pa sem prepričan, da se v vreči skriva neka tajna! — nadaljuje Vladimir s svečanim glasom. — Kajti, če je res, da se nahaja v tej vreči človeško telo, tedaj se mora pojaviti takoj tudi vprašanje, gospod kapetan, če se ni zgodil tukaj zločin, strašen umor — — —

— Spustite takoj to vrečo nazaj v vodo, gospod poročnik! — ga prekine kapetan parnika s takšno odločnostjo, ki je Vladimirja silno presenetila.

— Poslušajte, gospod poročnik, ukazujem vam, da takoj odložite vrečo, prav tako pa pozivam vse ostale cenjene potnike ki se nahajajo tukaj, naj čim hitreje zapuste krov in odidejo v svoje kabine!

Ta kapetanov predlog se ni zdel nerazumljiv samo Vladimirju, temveč tudi vsem ostalim potnikom.

Nihče ni mogel razumeti čudnega nastopa sicer prijaznega gospodarja parnika.

Kapetan je namreč smrtnobled strmel v vrečo, ki jo je držal v naročju mladi poročnik.

— Gospod poročnik, še enkrat se obračam na vas s prošnjo, — vzkligne kapetan, — da takoj odložite to vrečo! Še boljše bi bilo, če bi jo hoteli zopet vreči v vodo!

— Gospod kapetan, — odgovori Vladimir Borotin začudeno, — ne razumem vas, — kaj neki skriva ta vreča, da trepetate pred njo, kakršni ste vi?!

— Dobro torej, vidim, gospod poročnik, da vam moram povedati vso resnico, — odgovori kapetan "Rurika" popolnoma mirno. — Poslušajte me torej tudi vi, ki stojite krog mene:

Ta vreča skriva v sebi brez dvoma mrtveca — ki je postal žrtev kolere!

43. POGLAVJE.

Najdena in skoraj zopet izgubljena

Krik groze je odjeknil iz marsikaterih prsi. Vsi so pobegnili od Vladimirja.

Beseda kolera je zadostovala, da je pognala v beg vse potnike, samo pogumnejši so ostali na parnikovem krovu.

Pa tudi ti so opazovali Vladimirja iz primerne razdalje, kajti strah pred kolero je bil velikanski.

Tud sam Vladimir Borotin, sicer ni poznal strahu, on, hrabri vojak in častnik, ki ni trenil z očesom kadar je blo treba nastaviti svoje čelo sovražnim krogam, je počasi spustil vrečo na deske na krovu.

— Gospod kapetan, — spregovori mladi poročnik, — svoje domnevanje ste glasno izrekli, vendar je to tako strašno, da tega skoraj ne morem verjeti!

Kako bi bilo mogoče, da bi plaval mrtvec, ki ga je pobrala kolera, v vreči po Volgi?!

Mar v Nižnjem Novgorodu ni pokopališča, ki bi moglo sprejeti te mrtvece?!

— Prijatelj, — mu odgovori kapetan, — v Nižnjem Novgorodu je sicer dovolj pokopališč, toda strah, da bi mogli mrtveci — kolera se je namreč v Nižnjem Novgorodu zopet silno razpasa posebno sedaj med sejmom — okuževati okolico tudi tedaj ko bi jih zagrnili z zemljo, je tako velik, da je ravnateljstvo bolnice Svete Mihaela odredilo, da mečejo bolnike, ki so umrli na kolero, rajši v Volgo.

Tok odnaša trupla kaj hitro odtod, nosi jih od mesta in jih prinese naposled v morje, če jih že niso požrle ribe iz Volge in zadostile svoji požrešnosti.

— Kako pa veste to, gospod kapetan? — vpraša Vladimir. — Ali vam je ravnateljstvo bolnice zaupalo to tajno?

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

— Tega ne, mladi prijatelj, toda z "Rurikom" ležim v pristanišču že osem dni!

Zdaj je vse drugače. Stari prijatelj je iznenađena umrl. Konec je mehke udobnosti v vili, ki je bila vsa kakor velika jedilna shramba, kjer se masti otrok z dobrotami. Časi ponosa so prišli. Bančni direktor, plešast možak, jo je vzel seboj. Z njim se vozi v gledališče. Ložo imata v takem koncu, da ju z vseh stran dobro vidi. V hotelu sedi vselej pri srednjih mizah. V odprtem vozu se vozi z njim po promenadi in vsi njegovi znanci jo pozdravljajo. Zvečer prihajajo prijatelji v hišo: bogatini, umetniki, oficirji, vsi ji govore lepe besede in zavidajo bančnemu ravnatelju. Dobro pozna moč svojega nasmeška, ki zbujajo veselje na teh obrazih, dobro pozna svoje poglede, ki se jim nihče ne more upreti, dobro pozna zapeljivost svojih kretenj. Kakor omamljena od lastne lepote je zaprla sive oči in jih potem spet trudna odprla. Sklenila je roke za vratom in se zamajala zapeljivo v bokih in Matija ni imel toliko poguma, da bi jo bil ustrelil.

Ko se je spet vrnila, je bila oblečena sivo, elegantno. Njeno vedenje je bilo prav tako samozavestno kakor njena obleka. Sedela je v krogu svojih prijateljev in pripovedovala:

Zdaj živi z nekim kapelnikom. Toda kako živi! Nikoli si ni mislila, da je mogoče tako živeti. Kako ničevno je bilo njeno prejšnje življe-

nje. Takrat v prvem času, ko je še plavala v masti in sladkosti, in potem, ko jo je obdajalo življenje sveta. Zdaj nima več vile, nima voza, zato pa živi med poljubi svojega moža, čuti toploto njegove ljubezni, njegovo nežnost. Pripovedovala je, kako se ljubček pogovarja z njo, ponavlja njegove besede, pravila je, kako sede pogosto zvečer h klavirju, ji zaigra uspanke, ki se jih sproti izmislja zanjo, kako počiva njena glava na njegovih ramenih, kako zagrebe ljubček svoja usta v njene lase, kako se ji počasi zapro oči, da zadremlje, in pa jo vso omoteno odnese med bele blazine. Z zaprtimi očmi so jo poslušali njeni prijatelji. Gospodu Hajsu se je izmaknila kitara iz rok, Matija pa je spustil prst z revolverja, s katerim se je bil v žepu igral.

— In spet se je vrnila. Imela je čevljičke z visokimi petami, da so se zdele njene noge še manjše. V rokah je imela vezeno torbico, potem pa je sedla k svojim prijateljem in jim povedala:

Zapustila je kapelnika, ker je bil preveč ljubosumen. Zdaj ima nekega poročenega prijatelja. Z njim stanuje v domači, lepo opremljeni orientalcem. Pleše tako, da nagiblje glave pleše noči pod pisanimi lestenci. Na maskaradah pleše z zaljubljenimi piroti in če se njemu plesalec utruji, zbeži iz rok belega klovna v ro-

ke črnega domina, da se potem kmalu zavrti z klarinetov v bliske svojih oči in lesket svojih vo nazaj, kakor bi se hotela od svojega plesalca odtrgati. Svet se vrti pod njenimi čevlji. Rittem basa spreminja v kretnje svojih rok, ihtenje gosli v valovanje svojih ramen, piskanje klarinetov v bliske svojih oči in lesket svojih zob. Kakor obsedena je pri plesu. Gospod Hajs je zaigral tarantelo na svojo kitaro in spremljal pesem s petami, Matija pa se je plašno stisnil v kot.

Ko se je spet vrnila v čebeljak, so bile njene oči utrujene in njen obraz medel, vzlic plast šminke in pudra. Čudne reči je pripovedovala. Govorila je o drvečih brzih vlakih. Zdaj je na severu, zdaj na jugu, zdaj na dirkališču, zdaj na lovu, zdaj v kopališčih, zdaj v gorskih hotelih. Pri mizi za ruleto sedi in grabi cekine. Potem pije spet whisky z rejenimi mešetarji, da zve, kako se bodo naslednji dan dvigali tečaj na borzi. Nato sede kakšnemu igralcu v naročje in mu skrvaj kaže kakšno kvarto naj zaigra. Povsod naokoli se kotati zlato, zlato, lesketa se na zelenih mizah in jasno zveni kakor smeh nedolžnih dekliških grl. Bankoveci žume kakor zapeljivo svilen perilo. Lahko, polzko drse skozi prste, pa so vendar slika neodvrgljivosti. Lahk iso, da b jih človek odpihal, in vendar težki kakor usoda. Pohlepno so se Kristi-

bližini, kjer so se po navadi dogajale te stvari.

Ni nima bilo treba dolgo čakati, ko sta se pojavila dva malopridneža z vrečo.

Toda v trenutku, ko sta jo hotela vrči v Volgo, sva planila midva k njima in jima zagrozila s samokresi.

— Kaj imata v vreči?! — sem zaklical.

— Gospod, — odgovori eden od njiju in se nasmehe, — najboljša bi bilo, da bi čim hitreje izginili od tod, kajti ko boste slišali, kaj imava v vreči, vas bo minila volja, da bi slučaj prijavi policiji!

— Ne šali se pes, ne priporočam ti tega!

— Dobro torej, gospod, povedal vam bom! V tej vreči je mrtvec, katerega je pobrala kolera, midva pa ga morava vrči v Volgo — odvrne možki, — midva pa delava to na podlagi naredbe, ki jo je izdalo ravnateljstvo, bolnice Svetega Mihajla!

— Priznam vam lahko samo, gospod poročnik Borotin, — pristavi kapetan, da sem tudi jaz kar najhitreje odšel od tam, prav tako pa jo je pobrisal, tudi prvi častnik parnika, ker nikakor ni imel volje ostati še nadalje v bližini tistega skrivnostnega človeka, ki je tako govoril!

Tako sem torej izvedel, da mečejo trupla ljudi, ki so pomrli na kolero, v Volgo in radi tega sem prepričan, da gre tudi v tem slučaju za takšno truplo.

— To izpremeni seveda vso stvar, — odvrne mladi poročnik, — in prosim vas, gospod kapetan, da odredite, kaj naj store z vrečo in njeno strašno vsebino.

— Takoj jo bom vrgli zopet nazaj v vodo, — odvrne "Rurikov" kapetan. — Šest mornarjev si naj priskrbi dolge drogove, s katerimi bodo lahko dvignili vrečo, ne da bi jim bilo treba priti v njeno bližino!

Mimoza se je privila k svojemu lepemu spremljevalcu in ga skušala odvesti s krova.

— Pojdi z menoj, Vladimir, — ga je prosila, — prosim te, ne ostani več na tem mestu!

O Bog, saj bi te to di skozi to tenko in premrzo platno lahko dosegel do smrti!

— Ze je hotel Vladimir ubogati Mimozo, tedaj pa se nenadoma, kakor na višje povelje skloni nad vrečo.

— Ne srečno bitje, — je zamrmral pri tem, — sočutja vredni človek, katerega pokriva to platno, nisem že poznal, nikdar te nisem s svojimi očmi videl, slutim da si žena, nekaj trenutkov si počivala na mojih prsih, ko sem te nosil iz valov!

Mirno sanjal tam na dnu Volge, — to je moja zadnja želja, — kajti jaz — — —

— Vsemogočni Bog, nazaj — nazaj, — krične zdajci Vladimir z glasom, ki je pričal o silnem razbur-

jenju, — ta vreča ne skriva mrtveca, — v tem grobem platnu se nahaja živo bitje, — slišal sem, vzdih, — slišal sem še več, bilo je ime, — ki na, že zopet, ljudje, ali ničesar ne slišite?! —

— Komaj slišno se je oglasilo pod vrečo ime, — ime pa je bilo moje — Vladimir!

Mladi častnik se je opotekel in v naslednjem trenutku je klečal ob vreči razburjen po odkritju, ki mu je ugrabilo skoraj zavest.

Presenečeno so gledali vsi mladelega poročnika, kapetana in mornarji so se spogledovali.

— Dragi prijatelj, — reče kapetan dobrohotno in položi Vladimirju roko na ramo, — Le vstanite mirno in prepustite nadaljno skrb za vrečo mojim mornarjem!

Vreča naj potuje tja, odkoder ste jo prinesli, to bo za nas vse, ki smo tukaj in tudi za samo vrečo, ki skriva truplo, najboljša in najprimernejša!

— Truplo? — spregovori Vladimir. — Gospod kapetan, pri Bogu vsemogočnem vam prisegam, da v tej vreči ni trupla, v njej ni mrtvec, temveč živo bitje!

— Sploh se mi zdite zelo razburjeni, dragi prijatelj, — ga je tolažil kapetan, — in najboljša bi storili, če bi odšli v svojo kabino in legli tam za nekaj ur počitja!

Zdravnik bo takoj prišel k vam in predpisal kakšno sredstvo, ki vas bo pomirilo!

Toda, prijatelj, kaj nameravate, zakaj ste potegnili nož?!

— Ker bi rad to vrečo razparal, — odgovori Vladimir krepko, — in nobena zemeljska sila me ne more odvrniti od moje namere, — oprl bom vrečo — — —

— Tega ne boste storili, gospod poročnik, — krične kapetan, njegov glas je bil ukazujoč, hrkatu pa je zvenel osorno, — to vam prepovedujem z ozirom na oblast, ki jo imam na parniku!

— To vendar ni mogoče, gospod kapetan! — odgovori mladi poročnik, ki ni vstal, temveč je obe roki položil na tlo, ki ga je skrivala surova vreča.

— Mar vam je vseeno, če živega človeka vržejo v vodo, da ne dovolite, da bi temu živemu bitju dal zraka in svetlobe in mu omogočil življenje sedaj, ko sem vam dokazal, da v tej vreči ni mrtveca, ni trupla, ki je postalo žrtev kolere in še enkrat vam ponavljam, da hrani ta vreča živo bitje?!

Nestrpno je udaril kapetan z ного ob tla.

Ponoviti vam moram, da nikakor ne morem dovoliti, da bi odprli vrečo na mojem parniku!

Toda Vladimir Borotin se ni zmenil za te besede

in sovražne poglede, s hitro kretnjo je nastavljal svoj nož na platno, z katerega je bila napravljena vreča in — — —

Odločno je stopil kopetan k mlademu poročniku in mu dejal ukazujoče:

— Bodite tako ljubeznjivi, gospod poročnik, in mi takoj izročite svoj nož, odstopite od tega mrtveca, in odidite z ostalimi potniki v kabine!

Počasi je Vladimir vstal, toda od vreče se ni ganil, grozeča se je ozrl naokrog in spregovoril glasno:

— Prvi, ki bi mi se drznil približati, da mi vzame nož, in prvi, ki bi se dotaknil te vreče, — je mrtvec, kajti jaz ga bom ustrelil!

Samokres se je zasvetil v Vladimirjevi desnici.

Strašno razburjenje je zavladalo na krovu in ni mnogo manjkalo da ni stoglavna množica planila na neustrašivega mladeniča in mu vzela orožje.

K sreči pa je bil kapetan "Rurika" pameten in miren človek, ki je vsako stvar dobro premislil in je hotel na vsak način preprečiti prelivanje krvi.

Radi tega si je skušal poročnika pridobiti z mirom.

— Prosim vas, gospod poročnik Borotin, — reče kapetan nežno in blagohotno, — ne silite me, da uporabim druga sredstva ki bi bila toliko meni, kakor vam neprijetna!

Toda kot vojak in kot častnik boste dobre volje uvideli, da je meni dana na tem parniku vsa oblast in da imam pravico odrediti vse, kar smatram za potrebno in da si radi tega ne bom dal jemati pravice.

— Gospod kapetan, kar se tega tiče, se popolnoma strinjam z vami, odvrne Vladimir vljudno.

— Tedaj spravite samokres, kajti tako dolgo, dokler držite v roki orožje, ne govorim z vami!

— V nadi, da mi mojega sklepa ne boste preprečili, spravljam orožje, gospod kapetan!

— Sedaj pa me poslušajte, — spregovori zopet kapetan — če že nečete odnehati od svojega sklepa, gospod poročnik, tedaj boste vsekakor uvideli, da ne morem dovoliti na svojem parniku eksperimentiranja z truplom, ki je bilo žrtev grozne kolere!

Zato morate oditi s truplom na kopno, tam storite z njim lahko, kar vas volja!

— Izvrstno, gospod kapetan, tedaj bodite tako ljubeznjivi in me izkrajte na obali! — odvrne Vladimir, ne da bi se pomišljal tudi samo za trenutek.

— To je pač lahko reči, toda storiti je malo težje, kajti "Rurik" se nahaja v popolnem toku, on plove s polno paro in čas, ki bi ga zamudil, bi moral nadomestiti!

(Nadaljevanje)

TAKO JE ŽIVLJENJE

Andro je bil krepak mladenič in bistrega razuma. Ko so se njegovi prijatelji ženili se je on smejal in rekel: "naj se le, še kesali se bodo". On je kar naprej vasoval in se sedaj tu sedaj tam povesečil, pusteč za seboj samo, spomin nanj.

Prišel pa je čas, ko so tudi Andru nastavili past in ta se je hočeš nočeš ujel. Poročiti se je moral z vdovo, ki je imela tudi nekaj prav drobnih otročičkov in kateri so se mu prav posebno smilili. Ker je bil dobrega srca, so ga otroci radi imeli in so ga klicali "tata". Tudi z ženo sta se prav lepo razumela, tako, da se je večkrat pohvalil, "da se prav nič ne kesam".

V to lepo srečo pa je kakor strela z neba, udarila vojna. Andro je poljubil ženo in otroke ter se solznih oči odpravil za tisoči, kateri so kakor on, zapustili domače in se odpravili na bojišče. Potikal se je po raznih frontah in imel vedno srečo, da ni bil ne ranjen ne bolan. Domov je pisal in prejemal od doma odgovore, da gre vse narobe ko ni njega doma in, da ga pričakujejo, da bi vsaj malo prišel pogledati. Za dopust pa mu sreča ni bila mila, ker predno je prišla vrsta nanj, so ga zajeli Rusi in tedaj

nini prsti zadržali v mizo, kakor bi ležali kupi rumene kovine pred njo. Poslušaleci so začarani gledali te prste, kakor bi bili hoteli ujeti na njih lesket zlata. Gospod Hajs je z dvema strunama oponašal žvenketanje zlata. V Matijevih ušesih je šumelo, pred njegovimi očmi se je lesketalo.

In spet je čez nekaj časa švignila Kristina čez stopnice. Materi je prinesla dve steklenici vina v zelenem papirju. Imela je pisano, lesketajočo se obleko, zibala se je na stolu in popevala lahke pesmice. Zdaj je v službi v neki gostilni, kjer žvenketajo stekleni kelih, kjer je godba močnejša od človeških glasov, kjer prepevajo napol pijani gostje vse noči, kjer se piše, kjer se pozablja. Vino, o vino! Hladno teče po grlu in žareče hiti po žilah. Lesketa se, diši, svojega boga ima in ga približa človeku. In šampanjec! Ta mešanica zraka, groznega soka in ognja! Misli sproti in pričara strasti. Če si umije roke v njem, dehte noč in dan. Po duha! Je svoje roke in tudi drugi so jih. Matija se ni upal sprožiti orožja, tako so ga prevzele te mehke roke. In gospod Hajs je spremljal Kristinino pesem na svoji kitari tako vneto, kakor da bi bil sam od vina pijan.

Potem se Kristina dolgo ni vrnila. Vsi so mislili, da je hišo že davno pozabila, in ko je ni nihče pričakoval, je iznenada prišla. Njena obleka je bila pomečkana, čevlji izhojeni. Govorili so o nočnih poteh po cestnem pločniku. Vonj poboljšnišni jo je obdajal, njena lica so bila upadla, roke blede in suhe, vrat ozek. Molčala je. Prijatelji, ki so se zbrali okoli nje, so zastoj čakali, da bi kaj rekla toda, vse na njej je govorilo, kričalo: "Konec je veselja, konec sitosti, lepote, gibanja, zraka, zlata in opoja!" In mati ni več obrisala prahu s stola in ji ni več velela, naj sede.

Vse to je videl Matija. Tedaj je stopil z revolverjem pred njo in jo ustrelil v glavo.

"Rad sem jo imel, zato sem jo ustrelil. Njene nesreče nisem mogel prenesti", je dejal policaju, ki ga je prišel iskat.

je izgubil vse upanje, da bo še videl svojce, kateri so mu bili tako dragi.

Rusi so ga poslali daleč v notranjost, kjer so mu odkazali delo na velikem posestvu. Oral je in sejal in to ga je nekoliko tešilo, ker je bil vsaj izven nevarnosti, katera mu je grozila na fronti. Tako so potekala leta in Andro ni od svojcev prejel nobene novice, čeravno jim je vedno pisal. Želja jih še enkrat videti se mu je večala z dneva v dan, zato je takoj pobral culo in se odpravil domov, ko je izvedel, da je v Rusiji konec carjev in da je vsak človek na ruski zemlji svoboden.

Po trudapolni vožnji je prišel na Avstrijsko mejo, kjer je sicer vladal red, a ravno radi tega so Andru takoj preoblekli v avstrijsko obleko in ga takoj poslali na njegov kader, kjer so mu sicer dali kratek dopust, po katerem je bilo treba spet vandrat na fronto.

Vendar pa je tudi tega bilo enkrat konec in takrat je Andro spet zavriskal, vračajoč se z novimi načrti, proti domačemu kraju. Nekoliko dni se sploh ni prijel za nobeno delo, da tako iskaže miru slavo, potem pa je spet začel delati kot nekdanj in sreča se je vrnila v družino.

V tej sreči in zadovoljnosti se ni Andro nič oziral na otroke ki so bili vsako leto večji in močnejši. Veselil se je njihovega zdravja in bil jako vesel, ker so mu pri delu pomagali.

Nekega dne pa so mu povedali, da je zemlja katero skupno obdelujejo, "njihova" in, da on prav za prav, "nima nič več pravice, kot navaden hlapec" ker tako so jih bili sosedje naučili, kateri so zavidali srečo, ki jo je Andro užival.

To je pa Andra tako potrla, da je začel resno misliti na razdružitev z ljudmi, kateri ga sovražijo. Sklenil je odpotovati v Argentino, kamor so kar drli njegovi mlajši in starejši prijatelji. Tokrat ni Andro imel poljuba za ženo in tuje otroke, ampak samo mrzel pozdrav in je odšel.

Ko je prišel v Buenos Aires, je nekoliko časa delal pri raznih zidarskih podjetjih kot podajač, potem so mu pa prijatelji svetovali, da bo imel več uspeha, ako gre v kampo in se tam prime kmetskega dela, katero mu je že od doma in iz Rusije poznano. Tako je Andro naredil. Šel je v kampo dobil delo na veliki estanci in se je z svojo marljivostjo kmalu povspel do prvega delavca. Gospodar mu je izboljšal plačo, on je pa redno svoje prihranke pošiljal v Buenos Aires, kjer je na neki banki imel hranilni račun z namenom, da bo neko-

liko prištedil in se vrnil v rojstni kraj, kjer, da mu ne bo treba na stare dni beračiti. Po petih letih trdega kmetskega dela si je prihranil že lepo svotico 4000.— pesov. Takrat pa je dobil od svojega starega znanca iz Buenos Airesa pismo, v katerem ga ta prosi, naj bi ga obiskal. Andro je prav dobro vedel, da ne bo večno živel, zato se je vabilu takoj odzval, čeprav je vedel, da bo pri tem knjižica nekoliko potrpehla. Prijatelju ni hotel pisati kdaj pride, ker mu je hotel napraviti iznenadenje in ravno to je Andra stalo precejšnjo svotico.

Ko je na Constitucionu izstopil iz vlaka, se mu je zdela postaja nekam nova. Zdelo se mu je, da je bila pred 5 leti nekoliko manjša, zato se je prav radovedno oziral na vse strani, kje bi zapazil kaj, kar bi ga spominjalo na staro postajo. Še bolj se je čudil ko je stopil na bližnji trg, ki je sedaj bil prevrtan in so se ljudje kar vsipali iz podzemeljske železnice, katere prej ni bilo.

To radovednost pa so opazile sokolje oči čehoslovaka, kateri je stal na straži in takoj opozoril svoje prijatelje na novodošleca iz kampa. Počasi z negotovimi koraki, sta prišla k njemu dva slabo oblečena čeha in ga prosila nekaterih pojasnil. Andro jim je odgovoril v kolikor je vedel, a ona dva sta takoj spoznala, da imata opravka z jugoslovonom, kateri jim je prinesel nekoliko denarcev v njih sleparski žep. Pričela sta mu pripovedovati na dolgo in široko kako sta pred nekoliko dnevi prišla v Buenos Aires iz Evrope. Ker nista mogla dobiti dela, sta mislila, da se bosta rešila brezposelnosti in mizerije z loterijo, katera menda napravi dosti ljudi srečnih in zato sta kupila eno srečko, z zadnjimi denarci. Ta srečka je sedaj zadela glavni dobiček, vsaj tako se jim zdi, ker časopis katerega sta slučajno kupila, je prinesel isto številko in zraven sto tisoč pesov, kar popolnoma potrjuje njih srečo. Sedaj pa je sreča hotela, da sta dobila delo in treba, da v najkrajšem času odpotujeta z vlakom. Še hujše pa je, da ne vesta kje je treba ta denar dvigniti. Kot novinec se ne znata obrniti nikamor. Takoj se je Andri posvetilo. Če ne več bo vsaj za par litrov, katere bodo spili skupaj z prijateljem, zato jim je rekel, "da jim lahko on pokaže kje bosta dobila denar. Takoj sta se mu zahvalila za uslugo, katera pa jima ne more koristiti, ker onadva ne moreta čakati, morata odpotovati. Še najboljša bi bilo, če bi jim mogel on pokazati kakega prijatelja, kateri bi jim odkupil srečko, kajti pripravljena sta zgubiti tudi polovico, če treba, samo, da

Ako hočete biti zdravljeni od vestnega in odgovornega zdravnika?

zatecite se k

Dr. A. GODEL

Specijalisti za sigurno in hitro zdravljenje — Blenoragije — Kapavca
AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE
PO FRANCOSKIH IN NEMŠKIH NAČINIH

Krune in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ŽARKI X — DJATERMIA — ANALIZE

GOVORI SE SI OVENSKO

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

CALLE CANGALLO 1542

ne izgubita delo, katero jih čaka tam daleč v kampu. Že je videl Andro 10.000.— pesov v svojem žepu in kar ni vedel kaj dela od samega veselja. Takoj se jim je ponudil, da je on prvi kupec, ako je srečka na razpolago za prodaj. Onadva mu odgovorita, da nimata nič proti temu, samo naj jim da denar, da lahko odpotujeta. "Denar imam jaz na banki" se moško odreže Andro in jim pokaže knjigo, kar sta prav za prav čeha iskala. Torej hajdi na banko in za dva tisoč pesov bo imel srečko katera je zadela deset tisoč. Treba pač imeti srečo, da se kaj takega pripeti priprostemu človeku", tako je sam z sabo modroval Andro.

Ko pride ves preplašen na banko, kjer gotovo poznajo tako loterijo, so ga vprašali, zakaj tako nujno rabi dva tisoč pesov. "Posodil bom gospodarju" je lagal Andro, "ker se bliža košča in se rabi dosti denara, potem mi bo pa vrnil". Tako so mu namreč ukazali čehi, da mora govoriti. On je torej proti svoji volji lagal in mu je nekako nerodno postalo, ko so ga opozorili na sleparje. On si je mislil, "saj se dovolj mastite z mojim denarjem, kaj mar nimam pravice ga vzeti kadar jaz hočem in za tako sijajno kupčijo. Če Bog dá, bom v kratkem prinesel mnogo več nazaj", in odšel je z denarjem, katerega je izročil sleparjem za ponarejen listek.

Čez par dni se je Andro vrnil na banko. Vprašali so ga, zakaj je tako potr, pa jim je celo zgodbo razodel in jih zahvalil za svarilo, katerega pa ni poslušal. "Sedaj pa rabim", pravi, "petsto pesov, ker moram dati enemu gospodu, ki mi je dobil delo". Tudi sedaj so ga opozorili, da je na slabi poti, naj nikomur ne daje denara, a on jim je sedaj bolj odkritosrečno razodel kako je. Rekel je: "Ko sem te dni hodil gledati kje bom zageldal sleparje po istem trgu kjer so me napadli, me je videl en zelo eleganten gospod, katerega sem potem videl delati na postaji Constitucion in mi je, ko sem mu razložil položaj, takoj nudi pomoč.

Peljal me je v bližnjo kavarno, kjer mi je plačal kosilo, kar je stalo precej, ker nisem prej od skrbi in žalosti več dni jedel. Obljubil mi je, da mi najde delo in ker se mu zdi, da sem prestar za poljsko delo, bo poiskoval poiskati za slugo na postaji Constitucion. Mož ima veliko poznanstva in sem prepričan, da je pošten, ker namreč denar katerega moram sedaj dvigniti ne bo za njega, on dela popolnoma zastonj, pač pa moram izročiti inženirju kateri me zaposli 500 pesov."

Na banki prepričani, da je že drugič padel so mu povedali svoje mnenje in rekli, da če bo hotel še delati in imeti denar, bo pač moral spet na kampo in da so to samo pasti, katere ga bodo do zadnjega centava izmozgale. On jih ni hotel poslušati in odnesel je drugih petsto pesov sleparjem v roke.

Ko se je čez tri dni vrnil na banko, je dvignil samo 15 pesov, katere je rekel, "da bo porabil za vozni listek nazaj na kampo" A. S.

IZKUŠENA BABICA

FILOMENA BENEŠ DE BULIK

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. Sprejema tudi noseče

v popolno oskrbo

Ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer

LIMA 1217, I. nadstr.

U. T. 23 Buen Orden 3389 — Bs. Aires

Za nase male

KAJ MISLIM O VOJNI

Predpogoj vsakega dela v državi je mir, kajti ob vojni je skoraj vsak napredek nemogoč. Vsak rodoljubni človek stremi za tem, da čim več pomaga narodu, čigar član je. In s čim hoe koristiti svoji domovini, ako misli v srcu na maščevanje in kliče ter koprni po vojni, da bi se osvetil za brata, za očeta.

Le kakšne in kolike dobrote ima vojna? Vsak rodoljub bi na to vprašanje odgovoril: "Zelo, zelo malo in še to v primeri s slabostmi vojne, ko kapljica v morju".

Marsikdo pa bi dejal, da se prav v vojni izumijo najboljše stvari in to zlasti, v tehniki, ne zaveda se pa tega, da je vse to pripravljeno le za pobijanje ubogega ljudstva.

Tudi stari Rimljani so trdili, da med vojno modrice, boginje znanosti in umetnosti molčijo. S tem so hoteli reči, da se ob vojni ne more razvijati nobena stroka, ki nudi človeku izobrazbo.

Da pa je rek starih Rimljanov resničen, je dokazala svetovna vojna. Tedaj je zastalo vse ustvarjajoče delo in trpel je tudi pouk. V krajih kjer je razsajala vona vihra, so bile šole razrušene, prebivalstvo je moralo bežati, drugod pa so spremenili šole v bolnišnice. Tako je bil pouk onemogočen, ker ni bilo šol ali pa ne pedagogov, ker so šli v vojno.

Ko pa je 1918. leta zavladal mir, so se vsi oddahnili. Tedaj se je začelo novo življenje, zlasti za nas Jugoslovane, ki smo dobili svojo narodno državo.

Ob lepim sadovih 18 letnega miru, moremo le želeči, da bi mir, v katerem uspeva vse, neskaljeno še dolgo blagodejno vladal med vsemi narodi.

Večno pa bo mir zavladal na zemlji in bi se človeštvu nasmehnili sreča le tedaj, ako bi se ljudje zavedali, da so bratje med seboj.

Kuština Nace, dijak II. drž. real. gimn. Ljubljana, Podlimbskega 17.

Dragi stric Matic! Kaj mislim o vojni? Nisem še tam bil, a kakor izgleda, še bom, saj sem še mlad, in sovražnikov imamo dosti. Pač pa sem slišal mnogo o vojni pripovedovat. Pripovedovani ne bom ponavljal, ker bi bilo, sicer jako zanimivo, vendar predolgotrajno, posebno če bi hotel vse povedati, kako se je moj stric Viki vojskoval. Popisal bom le vtise, ki sem jih dobil iz raznih pripovedovanj.

Vojna mora biti nekaj groznega. Vražja iznajdba, da mori nedolžne ljudi. Pravijo: če so diplomati s svojimi lažmi in spletkami na koncu, se začne vojna, a laži se nadaljujejo. Pa se zbirajo moški, vzamejo orožje in municijo, ter gredo v dolgi pohodi v boj, vedno za "sveto in pravično" stvar. Tam se strelja, mori, lakoto trpi, misli na dom na polne lonce, na svojo. Ko je vsega konec, je konec tudi vojne. Eden je vedno zmagovalec, drugi premaganec. Zmagovalec stopi premagancu na vrat, in mu pove, da mora stroške plačati. Potem sta zopet prijatelja. Tako mi je pravil stric Viki.

Po vojni se začne drugi del, nekrvavi del vojne. Vojna z jeziki! V gostilnah, pri vinu, pričaju, pri pivu! Vsak udeleženec je bil največji

junak na vojni. Le njegovim junaškim činom se mora domo vina zahvaliti, da je srečno končala sicer brezupni boj. In če je nesrečno končala, je krivda v tem, da njega v odločilnem trenutku zraven ni bilo. Tako mi je pravil stric Viki. Lepo Te pozdravlja Tvoj

Vidmar Marjan, dijak IV. razreda drž. real. gimn. Maribor, Prešernova ul. 111
"Mlado Jutro"

Otroška modrost

Po madžarskem priredil Porez

(Oče sedi na vrtu in bere časnik. To se pravi, rad bi čital, da bi ga otrok neprestano ne motil! Otrok je štiri leta star — in saj veste, da takšne žabe venomer vprašujejo. Začne se torej običajna družabna igra: otrok vprašuje, oče pa odgovarja.)

Otrok: "Očka, ali je daleč do Nunske ulice?"

Oče: "Da, otrok moj."

"In kako daleč je do Gradišča?"

"Še dalje."

"In do Trnovskega mosta?"

"Še mnogo dalje."

"Ali je tudi do mojega rojstnega dne še daleč?"

"Kakopak."

"Očka, kaj je dalje: Trnovski most ali moj rojstni dan?"

(Oče ne odgovori več; igro je izgubil.)

"Ali stanujejo angeli v nebesih?"

"Da."

"Drugi nihče ne stanuje v nebesih?"

"Ne, dragi otrok."

"Ali ne škropi tudi dež iz nebes?"

"Pač."

"Ali so potlej angeli zmerom mokri?"

(Oče je igro izgubil.)

"Joj, koleno sem si potolkel."

"Nikar ne joči, dragi otrok. Štiriletni fantek ne sme več jokati."

"Petletni tudi ne?"

"Tudi ne!"

"Kaj pa dvajsetletni?"

"Še manj."

"Zakaj je pa potlej mama včeraj jokala?"

"Zob jo je bolel."

"Ali štiriletnega otroka ne smejo zobje boleti?"

"Seveda ga smejo, ljubček moj."

"In če ga zobje boli, se revež tudi ne sme jokati?"

(Oče ne ve odgovora.)

"Očka, glej, kakšen je mesec!"

"Danes je ko rogljič."

"Ali ne nosi rogljičev pek?"

"Da!"

"Ali pripne mesec tudi pek na nebo?"

"Nee..."

"Če je mesec rogljič, zakaj ga pa potlej ne moremo jesti?"

"Ker je predaleč."

"In če bi prišel k nam?"

"Pa ne bo prišel..."

"Očka, tudi potlej ne, če mu ti ukažeš?"

(Oče se boji za svojo očetovsko avtoriteto.)

DOPISOVANJE

SOVRAŽNIK PRAVICE

Danes ko se v Španji bije ljut boj za življenje in smrt dveh mogočnih nasprotujočih si taborov, ki sta iz enega in istega naroda, delavnega ljudstva, ki bi moralo čutiti iste potrebe in koristi za svoj obstoj, za kos vsakdanjega kruha, in bo zmaga kateregakoli igrala odločilno vlogo v bodočnosti človeštva. Spričo tega se večkrat poglobim v razmišljanje in konstatiranja posledic.

Premišljuje o socialnih uredbah in življenju iz stoletja sem. Premišljuje o naših pradedih ki so živeli enakomerno z roda v rod in bili srečni.

Predvsem pa premišljuje o usodi človeštva, ki je prisiljeno, da brat brata ubija, in tedaj mi prihajajo pred oči kaj čudne slike s zlemi posledicami.

Pred seboj zagledam nekoga, ki oblastno ukazuje: Stoj! Po tej poti ne moreš več dalje. Zarastla je! Ta nepričakovane je današnja socialna oskrba, dnevna politika sodobnega časa in naši življenjski pogoji.

Zopet razmišljuje o detinskih letih, ko so vcepili v naše detinske duše seme spoznanja resnice, pravice in ljubezni do bližnjega.

Ko tako premišljuje spoznam vso prevaro resnice in pravice in ljubezni do bližnjega. Prikaže se mi stvor ogrnjen v črn plašč ki sega do pete in ga krasijo mnogovrstni gumbi ki se zdijo kot velike solze siromakov, nosijo ovrtnik ki se zapenja zadaj in trd črn klobuk, ha in poleg njega stopa dvojniki: Fašizem.

In spet vgladam človeka podobnemu okostnjaku, ki noče umreti temveč hoče živeti. Široko odpre oči ter se odločno ustopi pred zavajalca: Dovolj! Odločna ura je prišla.

Nasprotujoče se mnenje tovarišev, delavcev me sili, da primem od časa do časa za pero, da je moja roka bolj vajena krampu.

Danes ko si stojita nasproti dva odločilna taborja, bi ne bilo dobro, če bi šli kar tako mimo njih.

Pred kratkim sem čital nekje mnenje nekega člankarja ki komentira, da se ne more govoriti o kakih demokratičnih tborih temveč da se gre zgolj za komunizem in protikomunizem. Tu pa se je člankar po mojem mnenju temeljito zmotil ali pa je pozabil ali nalašč ni hotel povedati

"Da, potlej bi že prišel."

"In bi ga potlej lahko jaz jedel?"

(Oče obmolkne.)

**

"Očka, prosim, povej mi povestico!"

"To zna mamica bolje!"

"Ali ti ne veš nobene povestice?"

"Ne."

"Ali ve mamica mnogo povestice?"

"Da, ljubček moj."

"Zakaj pa ve mamica toliko povestice?"

"Ker je zelo pametna."

"Očka, ti pa nisi nič pameten?"

(Oče je igro izgubil.)

**

STORKLJA

Štorklja je obiskala 23 preteklega meseca Marijo in Ivana Ivec ki jima je podarila srčka-punčko.

Čestitamo!

o fašizmu in protifašizmu.

Ali je v Rusiji, Franciji in Angliji komunizem ki so glavna teza, proti fašizmu? Nikakor ne, pač pa je vpoštevano mnenje vseh dobrohotnih in mislečih medtem ko je v fašističnih državah na oblasti izključno privilegirana kasta.

In če se ljudstvo v protibrano poslužuje najučinkovitejših sredstev za doseg svojih zmage, kdo ga je do tega prisilil? Fašizem. Fašizem, ki je oborožil svoje zaslepljene ovce ter jih pognal v bratomorno klanja, česar podpira tudi cerkev kar je jasno dokazala s tem, da so španski škofje na strani fašistov ter se je škof iz Seville pustil celo slikati z generalom Francom in Queipom ter je bilo poročano, da so to voditelji španske revolucije.

V Španiji ni mogoče govoriti o kakem komunizmu, dasi imajo tudi oni mesto v vladi.

Glede rušenja cerkva od strani anarhistov in komunistov, če to res počenja, je vsekakor obsojanja vredno, česar pa so zopet izzvali fašisti.

Pa vzemimo grda potegavščina našega naroda od strani jugoslovanske duhovščine, ki je dodalo na koncu litanij: Ruskega naroda, usmili se o gospod. Bodimo vendar pravični in trezni.

So tudi med nami mnogi ki nasprotujejo vsemu kar je v zvezi s cerkvijo in hočejo s silo vse zatreti. Po mojem mnenju taki ljudje vseve škodujejo stvari kakor pa koristijo; tako v Španji in povsod ker ljudstvu pač ni mogoče s silo izriniti iz srea tistega kar so mu v nežni mladosti vcepili v dušo in je smatral za pošteno, kar tudi v bistvu je, da bi potem ljudski sentiment tako krdo ne izrabljali v protiljudske koristi.

Pomagaj ljudstvu odpirati oči vendar dopusti da bo samo spregledalo.

Vsaka sila rodi odpor. Ko bo ljudstvo spregledalo, da je fašizem smrtni sovražnik pravice in resnice, bo samo slednjič vrglo s hrbta to gnusno breme.

Že oddavno vemo, da če bi bil kapitalizem, ki se skriva pod plaščem fašizma, imel poštene namene in če bi hotel priznati in ločiti krivico od pravice, bi se ne bal izkoriščane množice, ker bi jo ne bilo in tudi ne bi mogel imeti sovražnikov, če ne bi nikogar sovražil. Tako pa — še mravlja se brani.

Vendar zaganjati sev cerkev in duhovščino po mojem mnenju ne bo privedlo do zmage delavstva. Treba se je izobraževati in z razumom iskati prave poti, saj pameten in razsoden človek vendar ne more nikomur nasesti. Vsi ki smo krščansko vzgojeni smo pravzaprav pošteno vzgojeni, samo bi radi potem naš čut obrnili v zasebne koristilovske namene. Izkoriščanci pa bomo v kakršnem koli sistemu, če pravzaprav sami hočemo da smo izkoriščani.

Kdor je pošten, se ne more bati delavcev ki iščejo svoje pravice z rudečim ali kakršnimkoli praporjem. Krščanstvo ljudstvu ni prineslo sreče in blagostanja ker se je Kristusova doktrina izrabljala v nepošteno namene, in nobena ideja nam ne bo nič dobrega prinesla, če se ne bomo sami pobrinili za pravično izvedbo.

Litijčan.

"Slovenski Tednik"

Calle Gral Cesar Diaz 1657, U. T. 59-3667
Buenos Aires

oOo

INFORMACIJSKI URAD

V vseh zadevah: bodisi, da nameravate katerega svojih vpoklicati iz domovine pa ne veste kam bi se obrnili, da bi kolikor mogoče malo zapravili na času in na denarju, ali nameravate sami odpotovati v domovino, ter v kakršnokoli drugi zadevi, obrnite se do nas po nasvet, ki vam bo gotovo koristilo

POSREDOVALNICA ZA SLUŽBE

Ko iščete službo, zlasti dekleta, vprašajte najprej pri nas. In če kdo ve za kako službo sporočite to takoj na naš urad. Pomagajmo si medsebojno!

NAŠI ZASTOPNIKI

Za Cordobo: Frane Kurinčič, Calle Pinzón 441, Pueblo San Martin.

Za Rosario: Anton Brišar, Calle Ricardone 51.

Za Montevideo: Društvo Ivan Cankar, zastopa Štefan Žalec, Calle Pampas 2045.

Vsi goriomenjeni so polnomočni zastopniki Slovenskega tednika pri katerih lahko poravnate naročnino ali se obrnete do njih za kako drugo pojasnilo tičeče se lista.

Na dalje lahko poravnate naročnino pri **Franc Laknarju** na Baneo Germánico, pri **Škrbcu Andrej** na Banki Holandés in pri **Emilio Živec**, restavrant Osorio na Paternalu.

ZOBOZDRAVNICA

Dra. Samoilović de Falicov

in **FELIKS FALICOV**

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

Trelles 2524

MODNA KROJAČNICA

STANIČ AVGUST

Obleke po meri. Čiščenje, in obračanje površnikov ter oblek. Specijalna izdelava ženskih oblek in površnikov.

JUNTA 5316. — Bs. Aires

CASA "CASTRO"

ČEVLJARNICA — KNJIGARNA

Šolske in pisarniške potrebščine
Prodaja modnih čevljev po nizki ceni za moške in ženske

TRELLES 2668 — Paternal

Ali si že pridobil novega naročnika za Slovenski tednik?

Iz Jugoslavije

MEDNARODNO ZBOROVANJE ŽENSK V DUBROVNIKU

Dne 1 oktobra so se zbrale ženske delegatice iz vsega sveta, kjer bodo zborovale o ženskih vprašanjih. Zborovanje bo trajalo do 6 oktobra.

OB VRATIH EMONE

Delavei so naleteli na grobišče, ki domneva, da so še z rimljanske dobe. Iz enega pokrova se da razbrati, da je veljal napis nekemu Titu Juniju Decijevega sinu, ki je bil vojaški tribun konjenice v Emoni (Ljubljani).

MLADI KRALJ ORJE

Mladi kralj Peter se je pripeljal v spremstvu na Podhom ter se je napotil naravnost na njivo, kjer so orali. Župan je pokazal fantu kako se orje in je potem tudi Peter napravil dve brazdi.

Potem so prignali pastirji čredo ovac iz planine, ki so eno dekleta pred kraljem ostrigle, nato so mu tudi pokazali hleve za čredo in drugo živino.

Župan je potem doma postregel visokim gostom z jabolčnikom in črnim kruhom, ki da je vsem izvrstno teknil.

Vse to je lepo, še lepše pa bo, če bo mladi kralj, ko bo dorastel, tudi resnično razumel življenje kmeta in delavca. Če bo to razumel, potem se raznim jugoslovanskim "patrijotom" kaj slabi časi obetajo.

PODJETNIKI SO SE ORGANIZIRALI

Ker so se delavei v tekstilnih tovarnah organizirali in zahtevajo večje plače, ki so res naravnost škandalozne, so se takoj organizirali tudi podjetniki omenjenih tvrdk, da branijo svoje interese. Lahko se zgodi, da bodo s tem še večje korist dosegle delodajalce kot pa delavei. Kot povsod v takozvanih demokratičnih državah, smejo tudi v Jugoslaviji močnejši po mili volji izkorščati šibkejše.

SMRT SLOVENSKEGA PIJONIRJA V

BELGIJI

V Belgiji je nenadoma umrl komaj 34 letni rudar Lojze Hribar, pevovodja društva "Zvon".

Pred sedmimi leti je odšel z drugimi v tujino s trebuhom za kruhom. Idealen fant pa je takoj organiziral društvo, ter pevski in dramatični odsek, katera je sam vodil, ker je bil izvrsten pevovodja in režiser.

Krsta pokojnega Lojzeta je bila vsa posuta s cvetjem.

Rudarji silno žalujejo po idealnem mladeniču, ki jim je v klpo trpljenja na tujem vlival s prreditvami toliko veselja in duševnega vžitka.

Lahka mu bodi tuja zemlja. A njegovi materi kličemo: Živela taka mati, ki rodi takšnega sina, ki ga domovina ne bo mogla izlepa nadomesiti.

S CERKVE NE STREHE JE PADEL

Franc Belcl, star 32 let in Metod Sulič star

16 let sta na Marjini cerkvi popravljala streho. Nenadoma se je Belcl spodrsnilo in se je pričel loviti po zraku, oprijel se je Metoda in ga potegnil s seboj, ki pa se je na robu strehe oprijel medtem ko je Belcl treščil na kamenito tla ter se ves polomil, da je na mestu obležal mrtev.

Belclu je malo prej umrla žena na porodu dvojčkov, ki so ostali sedaj brez staršev.

APENIČARJI SE BODO TUDI ORGANIZIRALI

Apeničarji so imeli dosedaj boljšo plačo nego rudarji in se jim ni zdelo potrebno organizirati. Lansko leto pa so vse apeničarje odslovili ter so jih potem pričeli jemati v službo za polovico nižjo ceno. Sedaj pa se nameravajo tudi apeničarji organizirati ter zahtevati kolektivno pogodbo.

ZARADI POLITIČNE NESTRPNOSTI UBOJ

V Zagorju so odstavili župana in je vsled tega prišlo do sovražnega razpoloženja med pristaši bivšega in sedanjega župana. Neke nedelje se zberejo v gostilni pri Brezovarju in se pričenejo pr litrih vina prav krepko psovati dokler ne pride naravnost do divjaškega pretepa. Spravili so se na gostilničarja in ko ga je njegov 69 letni oče hotel braniti, ga je eden s palico pobil na tla, da je na mestu obležal mrtev.

Pokojni Brezovár je 20 let bival v Nemčiji

pri ... nekaj zaslužka in si je napravil trdno domačijo. Sedaj pa je pri sinu užival trud svojega dela.

NA MESTO K POROKI STA ŠLA V SMRT

Na Sušaku sta se rada imela narednik Milan Savič star 23 let in Olga Broznik stara 25 let. Milan je bil zelo lep mladenič in tudi Olga je bila lepa. Dne 4. 9. je pa Milan ustrel svojo zaročenko in si še sam pognal kroglo iz samokresa v glavo in pri priči izdihnil, medtem ko je Olga podlegla zadobljeni rani nekaj ur za tem. Kaj ju je gnalo v smrt ni znano. Pisma izpričujejo, da sta si izvolila skupno smrt in da želita biti skupaj pokopana na Trsatu.

VZGOJA MLADEGA KRALJA

Čez pet let bo mladi kralj Peter polnomočni vladar. Ker pa nimajo dandanes cesarske in kraljevske krone nobene veljave v tradicionalnem smislu, bodo mladega kralja vzgojili povsem moderno. Kot smo že poročali so mu določili sedem vrstnikov ki se skupaj kopajo, prirejajo izlete ter taborijo pod šotori. Časopisi prinašajo slike kako fant v družbi z drugimi vihti kramp in vozi samokolnico.

To seveda delajo, da bi ga prikupili med narodom, ampak lahko se zgodi, da bo mladi kralj vzel stvar za malo bolj resno kot si mislijo, ko bo enkrat dorastel in razumel življenje v bistvu.

ROJAKI

Poslužujte se vedno in povsod podjetij in tvrdk, ki oglašujejo v Slov. Tedniku.

Sklicujoč se na naše glasilo boste sigurno dobro in točno postreženi.

S tem koristite samim sebi in listu obenem.

QUILMES BOCK
La mejor cerveza negra

Dr. J. HAHN

NOTRANJE BOLEZNI — PREZGODNJE ALI ZAKASNELO PERILO
JAJČNIK — MATERNICA — BELI TOK — ŽELODEC — DROBOVJE —
OBISTI — SLABA KRI — ULTRAVIOLETNI ŽARKI.

Klici na dom: U. T. 47 Cuyo 7601 —

Tucumán 2729, esq. Pueyrredón

SPREJEMA OD 3—8 ZVEČER — PLAČEVANJE TEDENSKO ALI MESEČNO.

Veliki zavod

"RAMOS MEJIA"**+ VENEREAS****ZDRAVNIKI SPECIJALISTI**

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje.

SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) **KOŽA**: Kronični izpuhji, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.**ZLATO ŽILO**: zdravimo brez operacije in bolečin.**SPOLNA ŠIBKOST**: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.**ŽIVČNE BOLEZNI**: Nevraastenja, izguba spomina in šibkost.**REVMATIZEM**: kila, naduha, goša. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.**PLJUČA**: Kašelj, šibka pljuča.**ŽELODEC**: upadel, raširjeni, kisline, težka prebava, bruhanje, rane.**ČREVA**: colitis, razširjenje, kronična zapeka.**GRLO, NOS, USESA**, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

Popolno ozdravljenje \$ 30.—

Plačevanje po \$ 5.— na teden.

Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi **SPECIJALISTI** je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Plaza Once Rivadavia 3070

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE**RESTAVRANT - BAR**

nudi vse ugodnosti našim rojakom

Kegljišče. — Vsako nedeljo ples.

Slovenski orkester "Valenko"

Za obilen obisk se priporoča

Štefan Celec

M. ESTEVEZ 499, AVELLANEDA

ANA CHRPOVA

Slov. babica

dipl. v Progi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. — Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. —

Postrežba prvovrstna.

Entre Ríos 621

U T. 38 Mayo 8182

Pozor RojakiOtvorila sva krasno urejen
RESTAVRANT IN REKREO
s krogliščem in kegljiščem

Calle MONTENEGRO 1586

Ples vsako nedeljo

Za obilen obisk se priporočata

TURKOVICH in ŠTEMBERGER**INSTITUDO - DENTAL - POPULAR**

2261 — AV. SAN MARTIN — 2261

Pregled brezplačno

Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.—

Nov način in različne vrste stavljanja zob

V dar dobite

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$.

lepo sliko v harvah

Odprto tudi ob nedeljah.

Atelje MARKO RADALJ

F. Quiroga 1275 in 1407

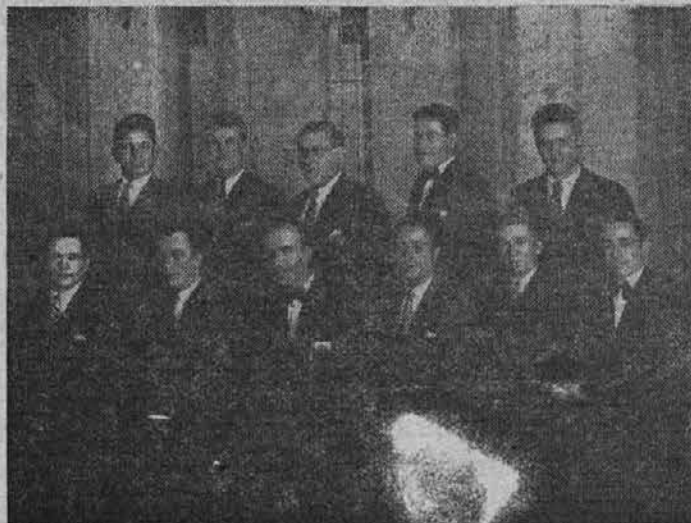
DOCK SUD

**INSTITUTO MEDICO
INTERNACIONAL****BRASIL 923****ELENORAGIA** in njene posledice**SIFILIS** — Kri, živčne bolezni, Srce, Pljuča in Notranje bolezni na splošno

Najstarejši zavod katerega vodi njegov lastnik

DR. D. STIGOL

Sprejema od 9 do 12 in od 15 do 21

Fotografija "LA MODERNA"

NOVOPOROČENI! Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki Vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klijentelo.

Poštne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti:

Fotograf. "LA MODERNA"

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2579

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

CASA "CAMBOS"Srajce klobuki, hlače od \$ 2.90 naprej
Av. SAN MARTIN 2718
Buenos Aires**KLINIKA ZA VSE BOLEZNI****VSE VENERIČNE BOLEZNI SO
OZDRAVLJIVE**

z novim načinom, s prenovljeno opremo naše klinike, in zdravljenje pod nadzorstvom poznane zdravnika specialista Dr. A. IZAGUERRE.

Zdravimo venerične bolezni z vsemi pripomočki, ki so poznani in bili odkriti zadnje čase v Evropi in Ameriki.

GOSPE sprejemamo v posebnih konsultorijih, ki ima poseben vhod, Dra. Matilde Krasting, diplomirana v Parizu in Buenos Airesu.**ZDRAVNIŠKA TAJNOST ZAJAMČENA:**

Imamo zdravnike specializirane za vse bolezni.

žarki X. Laboratoriji. Zdravniška elektrika.

Za bolnike iz dežele imamo posebne rezervirane sobe, za ženske in za moške, s posteljami od nega pesa naprej na dan.

Dajamo nasvete po pošti v notranjost dežele. Zdravniški pregled od kakoršne koli bolezni \$ 3.00

odprto: od 9—12 in od 15—21. Ob praznikih in nedeljah od 9 do 12 ure.

GOVORIMO SLOVENSKI

— SUIPACHA 28 —

S tem oglasom imamo namen dati na znanje čitateljem Slovenskega tednika, nov način zdravljenja vseh bolezni, kakor tudi veneričnih. Bolniki bodo dobili na kliniki JANET specializirane zdravnike, kar se bo lahko vsak osebno prepričal, brez da bi zato kaj plačal, zakaj prvi pregled je za čitatelje tega lista zastonj.

Bolniki plačajo prvi obrok še le ko se prepričajo o zboljšanju svojega zdravja na kliniki JANET, Lavalle 715, Bs. Aires. Pregled od 10 do 12 in od 15 do 20. Ob nedeljah in praznikih od 10 do 12. Bolniki iz notranjosti dežele lahko vprašajo za nasvet potom pisma.

ISKRE

Nekatere ženske so strašno domišljave.

Domišljave na svojo lepoto in dobroto, na svoj stas in na druge lepe lastnosti, katere bi človek pri njih lahko z lučjo skal, pa bi jih ne našel. In naivne so, strašno naivne.

Nekoč je rekla ena izmed njih:

— Ne, tega pa že ne verjamem, da bi moj mož za drugimi ženskami opletal.

— Vse je mogoče na tem svetu, — so ji odvrnili.

— Kako vendar, — se je začudila, — saj še mene prav dosti ne mara, pa bi druge rad imel...

Kaj hočejo ženske?

No, vam bom pa jaz povedal, kaj hočejo.

Skoro vsaka ženska hoče imeti za moža šest čevljev visokega mladeniča, ki bi bil lep, neustrašen, odločen, korajžen, krepak in močan ter tako pohleven da bi ga lahko okrog prsta ovila.

V nekem mestu v Massarhustts so občinski možje odredili, da morajo biti ob desetih zvečer vse učiteljice doma v postelji.

To je umestna odredba. Učiteljica mora biti uzorna in nepokvarjena ženska.

Če bi hodila po deseti uri zvečer po cestah in po parkih, bi se utegnila pohujšati od našnjih šolarjev in šolaric.

Soproga: "Ali že veš, da je gospod Majer danes zjutraj nenadoma umrl?"

Profesor: "Kako? Včeraj sva se še skupaj

sprehajala, pa mi ni nič o tem omenil..."

"Ali imate kaj za bolečine?" je vprašal deček, k oje stopil v lekarno.

"Kje pa imaš bolečine?" je poizvedoval lekarnar.

"Zdaj še nikjer, ampak oče ravnokar bere moje šolsko spričevalo..."

ANEKDOTA

Napoleon, je bil nekoč, ko je imel še generalski čin, v družbi literatov in učenjakov, ki so debatirali o zmislu svetovne zgodovine. Neki učenjak je zatrjeval, da vidi vzrok vsega dogajanja v pameti in pronicavosti visoko razvitega človeškega uma, neki abbé pa mu je nasprotoval s tezo o božjem poslanstvu katoliške cerkve, ki da je edina nositeljica nadčutne moči na zemlji ter edina sila, ki usmerja usodo sveta.

Napoleon je precej časa poslušal te čenče, potem je potegnil sabljo iz nožnice in udaril z njo po mizi. Družba se je prestrašena umaknila, Bonaparte pa se je debaterjem rogal: "Gospodje, sami ste videli, da zgodovino dela — meč!"

NEKAJ ZA VSE

Možnost okuženja s škrlatinko traja 24 ur do 8 dni potem, ko človek pride v dolino z bolnikom.

Vsa zdravniška veda starega veka je zbrana v spisih Klavdija Galena, največjega zdravnika po Hipokratu, umrlega l. 201. po Kr. r.

V srednjem veku so dobivale ženske perilo šele v 15. do 16. letu starost in so ga izgubile približno v 45. letu svoje dobe. Zdaj se čiščenje začne že z 12. ali 13. letom in traja do 50. leta, časih še dalj!

Povprečna teža človeških možganov znaša 1350 do 1400 gr.

Če bi lahko raztegnili človeška čreva in vse njihove gube na ravno ploskev, bi z njimi lahko pokrili šest kvadratnih metrov površine.

Sydenham je proglasil jahanje in peš hojo za

prav tako učinkovito sredstvo proti jetiki, kakor je učinkovita kininova skorja proti malariji.

Sehrt poroča, da so od 86 oseb, ki so jih potegnili iz vode, 43 obudili zopet v življenje. prav nič okvaril!

Mešani občutki

Docent: Izraz "mešani občutki" vam lahko definiram takole: Mislite si, da pozvonita istočasno pri vas denarni pismonoša in krojač, ki mu še niste plačali obleke.

KAVA — ZDRAVJU ŠKODLJIVA ALI NE?
Ugotovitve bostonskega zdravnika: Kuhati je ne smemo v pločevnasti posodi!

Ali moramo vsi, ki dnevno, časih celo več nego enkrat, pijemo kavo, živeti v strahu zaradi posledic, ki lahko nastanejo zaradi našega kavoptja? Ali pa si smemo brez strahu za zdravje in bodočnost privoščiti dnevno po eno, dve ali celo tri škodelice kave?

To vprašanje obravnava neki francoski list, ko poroča o eksperimentih ameriškega zdravnika iz Bostona. Ta mož je tri leta nepretrgoma opazoval učinek kave na štiridesetih študentih, ki so pili od tedna do tedna čedalje večje količine postopoma močnejše kave. Navzlic temu niso dobili ti kavopitvci napake, niti je bil oškodovan njih živni sistem. Tudi nespečnost jih ni mučila, njih organizem se ni

Vsekako pa pravi bostonski zdravnik, da je kava neškodljiva samo v primerih, ko se kuha v nekovinski posodi. Po šodbi tega specialista ne škoduje človeku niti sto škodelic kave na dan — če se polagoma navadi na to množino — če je ta kava skuhana v lončeni posodi. Toda kdo si bo upal popiti toliko črne kave dnevno? Ni dvoma, da b kaj takega pomenilo velik napor tudi za tiste, ki bi jim doma bili voljni kuhati kavo — v loncu iz ilovice.

Krojačnica

MOZETIČ

Cenjenim rojakom sporočam, da sem dobil novomodne vzorce za obleke in površnike. Delo prvovrstno, cene zmerne, blago trpežno

Se priporoča

Sebastijan Mozetič

5019 - OSORIO - 5025

BUENOS AIRES
(PATERNAL)

POZOR ROJAKI

Ako se odločite si nabaviti dober radioaparati, ne nasedajte kričeči reklamami. Obrnite se na rojaka, ki Vam bo v vsakem ziru pošteno ustregel.

KONSTRUKCIJA
MODERNIZACIJA
VRAVNAVA
NAPELJAVA ELEKTRIKE
PRODAJA MATERJALA

Garantirani radioaparati, ki dosežejo vse svetovne radiopostaje

APARAT SUPER s 5 žarnicami \$ 60.—

Prva slov. radiotehnična delavnica
ANDRES ARGUIBEL 1468, dep. 5
Buenos Aires

Restaurant "OSORIO"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe
Vsako nedeljo ples.

CENE ZMERNE — Prenočišča po 70 cent.

Se priporoča lastnik

EMILIO ZIVEC

OSORIO 5085

PATERNAL